Icoana Maicii Domnului “Plângătoarea” de la Boian

(s.v. 25 septembrie / s.n. 08 octombrie)



Boianul este o localitate renumită prin mănăstirea de maici la care se află icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, numită „Plângătoare”. În seara zilei de 18 decembrie 1993, spre sărbătoarea Sfântului Nicolaie, pe când în Biserica din Boian se slujea Utrenia, la chemarea preotului în faţa iconostasului „Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii, cu cântări cinstind-o să o mărim ’’, din ochii Maicii Domnului de pe icoana iconostasului au început să curgă lacrimi. O săptămână întreagă a plâns, iar mai apoi de câteva ori pe săptămână. Cu un an mai târziu a început să plângă şi Pruncul din braţele Fecioarei. ÎPS sa Onufrie, arhiepiscopul Cernăuţilor şi Bucovinei a verificat faptul şi a constatat că e o minune dumnezeiască, iar icoana a fost canonizată, amintirea ei serbându-se la 25 septembrie.

Dumnezeu să binecuvânteze cu harul Său pe toţi cei ce cinstesc pe Maica Domnului şi i se roagă cu credinţă.

Index

Acatistul icoanei Maicii Domnului de la Boian



Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire. S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Maicii Domnului la icoana Plangatoare de la Boian - 25 septembrie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=v0bwHD5C-Ys

***

Troparul (glasul 4): Bucură-te, ţinutul Boianului, că nu eşti mai prejos între cetăţile creştineşti, căci întru tine a arătat Domnul icoana făcătoare de minuni a prea curatei Maicii Sale, care plânge pentru păcatele noastre, şi cu lacrimile Sale binecuvântate, din ochii noştri orice lacrimă a şters.

Condacul (glasul 4): Prin descoperirea la Boian a icoanei Maicii Domnului Cetele îngereşti s-au minunat, lumea s-a întărit cu harul Sfântului Duh, sărutând izvorul lacrimilor de pe faţa Pruncului Hristos şi a prea curatei Maicii Sale, prin ele căpătând vindecare şi mântuire sufeletelor noastre.

Mărimuri: Te mărim, te mărim pe tine, Preasfântă Fecioară, şi cinstim icoana ta cea sfântă, din care izvorăsc vindecări, celor ce aleargă cu credinţă.

&&&

Condacul 1

Apărătoare Doamnă, pentru descoperirea Sfintei icoanei tale celei din Boian, mulţumire îţi aducem ţie noi nevrednicii robii tăi, că ne-ai cercetat prin curgerea lacrimilor din ochii tăi de pe icoană şi pentru că ai voit să ne întăreşti în credinţa cea adevărată, ca izbăviţi fiind de tot răul, cu lacrimi să-ţi cântăm ţie: ***Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!***

Icosul 1

Arhanghelul Gavriil, în Nazaret, ţi-a adus cântare: “Bucură-te, Domnul este cu tine!”, iar tu primind Bunavestire, te-ai plecat în faţa lui cu mulţumire şi i-ai răspuns: “Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău”. Şi noi, după două milenii, stând în faţa icoanei tale nou descoperite, cu umilinţă îţi cântăm ţie acestea:
Bucură-te, Maica Domnului că ne-ai descoperit icoana ta;
Bucură-te, că printr-însa, Domnul ne-a dat mila Sa;
Bucură-te, că prin ale tale lacrimi, ne trezeşti şi nouă conştiinţa;
Bucură-te, că ne-ai aprins iubirea şi ne-ai întărit credinţa;
Bucură-te, că ne dai nădejde că nu suntem în părăsire;
Bucură-te, că din păcate şi patimi, ne duci pe calea mântuirii;
Bucură-te, că nu ne părăseşti, aici în a plângerii vale;
Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!

Condacul 2

Ştiind că noi suntem păcătoşi şi nevrednici de milostivirea ta, ai binevoit să izvorăşti lacrimi din ochi, care se preling pe obrajii chipului tău din iconostasul Bisericii din Boian, că văzând parohul şi credincioşii minunea aceasta, să cânte cu umilinţă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Pricina plânsului icoanei tale, vrând să o înţeleagă, parohul a vestit pe arhiereu, care de îndată a cercetat icoana şi încredinţându-se de adevăr, a hotărât că este făcătoare de minuni şi i-a alcătuit cântări de laudă, binecuvântând şi îndemnând pe toţi să-ţi cânte ţie aşa:
Bucură-te, că ţinutul nostru cu atâta milă l-ai cercetat;
Bucură-te, că pentru noi păcătoşii lacrimi din icoană ai vărsat;
Bucură-te, că lângă Cruce, ai plâns la moartea Fiului tău;
Bucură-te, Măicuţa noastră că de atunci tot plângi mereu;
Bucură-te, că glasul şi plânsul spre Biserică ne cheamă;
Bucură-te, că toţi primim mângâierea ta de Mamă;
Bucură-te, că pe toţi ne îndreptezi pe a mântuirii cale;
Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!

Condacul 3
Cu putere de Sus ne întăreşti, şi cu lacrimile tale ne vindeci de bolile cele trupeşti şi sufleteşti. Cercetează-ne mereu, Maică prea curată, ca izbăviţi fiind de negura necredinţei şi a rătăcirii, pururea să slăvim minunile tale, cântând din toată inima lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3
Având o purtare de grijă deosebită de creştinii din Bucovina, ai binevoit să descoperi icoana ta plângătoare şi făcătoare de minuni, ca să trezeşti şi în noi umilinţă şi lacrimi pentru păcatele noastre, remuşcări şi mustrări de conştiinţă pentru răcirea credinţei şi a dragostei faţă de tine, Maica a noastră a tuturora, chemându-ne pe toţi la Fiul tău şi Domnul Iisus Hristos, şi să-ţi cântăm ţie aşa:
Bucură-te, căci cu plânsul tău, ne întorci din păcat şi din rău;
Bucură-te, că vrei cu lacrimi, să ne chemi la Dumnezeu;
Bucură-te, ţi-a zis Arhanghelul, la acea Sfântă Bunăvestire;
Bucură-te, că Simeon ţi-a profeţit şi a inimii zdrobire;
Bucură-te, îţi zicem astăzi, cei ce în jurul tău ne strângem;
Bucură-te, că privind icoana, ne rugăm toţi şi plângem;
Bucură-te, că ai plâns pentru noi, peste vremuri mereu;
Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!

Condacul 4
Vifor de necredinţă şi erezie bântuie şi acest colţ de ţară, ca de altfel şi alte părţi ale lumii, însă tu, Maică prea curată, cunoscând slăbiciunile şi neputinţele noastre, ne-ai descoperit icoana ta plângătoare şi de minuni făcătoare, ca să rămânem întru adevărata credinţă, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4
Auzind drept credincioşii Bucovinei că icoana ta lăcrimează, au alergat cu multă râvnă la biserica din Boian, unde părintele paroh le lămurea imprejurările în care s-au descoperit lacrimi pe Sfânta ta icoană şi, spunându-şi şi ei durerile şi necazurile lor, primeau mângâiere şi îndemn ca să-ţi cânte aşa:
Bucură-te, Maică a Domnului, umilită şi plângătoare;
Bucură-te, mângâierea noastră, celor ce plâng îndurătoare;
Bucură-te, că doar tu ne sfătuieşti ca să ne rugăm plângând;
Bucură-te, că plângi de-a pururi, pentru cei de pe pământ;
Bucură-te, că mânia şi pedeapsa, o prefaci în îndurare;
Bucură-te, că rugăciunea ta aduce peste noi a Domnului îndurare;
Bucură-te, că de orice boală, tu ne eşti vindecătoare;
Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!

Condacul 5
Luceafăr aducător de lumină, s-a arătat icoana ta, Maică Fecioară, copilului cu tumoare canceroasă la ochi, care după trei rugăciuni la icoana ta, s-a vindecat şi împreună cu părinţii săi ţi-au înălţat mulţumire şi cu credinţă şi recunoştinţă au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5
Văzând copiii corişti din Tighina, că în timpul Sfintei Liturghii, a început din nou să lăcrimeze icoana ta, s-au umilit pentru îndoielile unora şi cu pocăinţă au mărturisit minunea, iar tu, alungând neîncrederea i-ai învăţat să-ţi cânte ţie prin lacrimi astfel de cuvinte de laudă:
Bucură-te, Măicuţa noastră că de adevăr ne încredinţezi;
Bucură-te, că orice îndoială şi slăbire o luminezi;
Bucură-te, că nu-ţi este greu să întorci pe cel păcătos;
Bucură-te, că întodeauna tuturor ne eşti de folos;
Bucură-te, Fecioară Sfântă, începutul mântuirii;
Bucură-te, că tu ai născut pe Mesia mai presus de fire;
Bucură-te, că eşti călăuză, către cer îndrumătoare;
Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!

Condacul 6
Mărturisitori ai milostivirii tale către lumea creştină care nădăjduieşte în ajutorul tău, s-au arătat bolnavii de boli fără leac ce şi-au cheltuit tot ce aveau cu doctorii de tot felul fără a dobândi tămăduire şi care, când s-au rugat cu lacrimi în faţa icoanei tale făcătoare de minuni, s-au vindecat şi plini de bucurie au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6
Rugăciunile înălţate în biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, au fost ascultate. Bolnava s-a vindecat de boala cea grea de care suferea şi, astfel s-a întărit trupeşte şi sufleteşte, sporindu-şi credinţa în Dumnezeu şi în mijlocirea ta către Fiul tău, încât plină de bucurie şi mulţumire sufletească ţi-a cântat ţie:
Bucură-te, o, îndreptătoare spre sănătate şi mântuire;
Bucură-te, că de la noi primeşti rugăciuni de cerere şi mulţumire;
Bucură-te, că suferinţele noastre, pe toate ni le înţelegi;
Bucură-te, că ne dai vindecare şi de păcate ne dezlegi;
Bucură-te, Stăpâna noastră că ai plâns cu suspine;
Bucură-te, că de la cele rele, ne întorci pururea spre bine;
Bucură-te, că pe toţi ne mântuieşti, din orice groaznică stare;
Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!

Condacul 7

Vrând Domnul să-şi arate milostivirea Sa către ţinutul nostru bântuit de erezii, necredinţă şi schismă, a binevoit să descopere icoana Maicii Sale, din ochii căreia curg lacrimi, ca văzând necredincioşii această minune să se îndrepte la credinţa cea ortodoxă şi să cânte cântare lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Minune nouă a făcut Domnul prin descoperirea icoanei tale, reînnoind credinţa apostolească de secole, ca să se împlinească profeţia, rostită când Arhanghelul ţi-a adus Bunavestire. Că atunci ai zis: “Iată de acum mă vor ferici toate neamurile” şi noi îţi aducem: Bucură-te! şi îţi cântăm acestea:
Bucură-te, Stăpâna noastră, că ale tale lacrimi din rătăcire ne-au întors;
Bucură-te, că cei ce în jurul tău se strâng, te fericesc;
Bucură-te, că ne întorci din calea pierzării, iar noi te fericim între neamuri;
Bucură-te, că la aceasta minunile tale ne îndeamnă;
Bucură-te, că în bolile noastre ne mângâi, ne vindeci şi ne întăreşti;
Bucură-te, că ne ajuţi să creştem şi să sporim în cele duhovniceşti;
Bucură-te, că pentru noi ai vărsat lacrimi din icoană;
Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!

Condacul 8

Străină minune s-a săvârşit de către icoana ta, atunci când un prunc, îndată după naştere se sfârşea. Dar rugăciunile îndreptate către tine în Sfântă biserica ta, l-au adus iarăşi la viaţă, şi mama lui, îndepărtându-i perfuzia, l-a hrănit la sân şi bucurându-se că a revenit la viaţă a cântat cu bucurie lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Toată Biserica te laudă pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ca pe o pricinuitoare a tuturor minunilor, că începând din Cana Galileei şi până astăzi, în toate împrejurările, când este nevoie de ajutor pentru împlinirea dorinţelor celor bune ale credincioşilor, tu totdeauna intervii şi îndemni pe toţi: “Să faceţi tot ce vă va porunci El”. Minunându-ne de mijlocirea ta te lăudăm aşa:
Bucură-te, Maică prea curată că pentru noi minuni săvârşeşti;
Bucură-te, că plânsul tău ne arată, cât de mult ne iubeşti pe noi;
Bucură-te, că pe noi ne înveţi să facem ce Domnul porunceşte;
Bucură-te, că ne chemi cu lacrimi ca să trăim creştineşte;
Bucură-te, că binecuvântare cerească la toţi ne aduci;
Bucură-te, că ne ajuţi să creştem în fapte bune şi în virtuţi;
Bucură-te, că ne aduci la Domnul, să împlinim poruncile Sale;
Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!

Condacul 9
Toată firea îngerească şi omenească, te laudă Stăpână, că porţi de grijă neamului nostru, mijlocind neîncetat către Fiul tău şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos, pentru toţi cei în necazuri şi în supărări care îţi înalţă şi rugăciuni şi cereri. Şi împlinite fiind rugăciunile lor, tu ne chemi pe toţi să înălţăm cântare de rugăciune lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9
Ritorii cei ce se cred înţelepţi nu pot spune mulţimea minunilor ce le-ai săvârşit de-a lungul vremurilor, faţă de credincioşii robii tăi. Noi te fericim, Stăpâna noastră, că ai născut pe Mântuitorul, suferind împreună cu El toate urmările necredinţei iudeilor şi ne-ai învăţat pe noi credinţa creştină, ca să-ţi cântăm ţie unele ca acestea:
Bucură-te, Maica Păstorului bun, ce ne-ai chemat în slujba Sa;
Bucură-te, că ne-ai dăruit tuturor pace cu Dumnezeu şi iertare în dar;
Bucură-te, mană cerească şi dulce, că ne hrăneşti cu Pâinea vieţii;
Bucură-te, în boli, vindecătoare şi sprijinitoare bătrâneţii;
Bucură-te, izvorul mângâierii celor care în chinuri plâng;
Bucură-te, că trudiţii şi împovăraţii în jurul milei tale se strâng;
Bucură-te, că în clipe grele ne eşti călăuză şi îndreptătoare;
Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!

Condacul 10
Vrând să aduci fericirea în familiile creştinilor, Maică prea curată, ai trimis vindecări minunate: pe cei din moarte i-ai adus la viaţă, celor ologi le-ai dat tămăduire, celor orbi vedere, pe cei stăpâniţi de duhuri necurate i-ai curăţit şi pe cei bolnavi de boli fără de leac i-ai vindecat, îndemnând pe toţi să se roage lui Dumnezeu, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 10
Zid eşti cinstitorilor de Dumnezeu, Fecioară, că cei ce cinstesc pe Fiul, cinstesc şi pe Maica. Iar tu îi ocroteşti de căderea în erezie sau necredinţă şi îi îndemni pe toţi să se lupte pentru credinţa dată Sfinţilor, odată pentru totdeauna, trăind o viaţă curată şi cântându-ţi cântare de laudă:
Bucură-te, că rugăciunile tale ne fac Domnului bine plăcuţi;
Bucură-te, că pe cei în necazuri cu milostivire îi ajuţi;
Bucură-te, mijlocitoare prin har, către Fiul tău cel iubit;
Bucură-te, că cei ce se roagă ţie, nu vor muri niciodată de moarte năprasnică;
Bucură-te, că ne dai mângâiere în negrăita-ţi bunătate;
Bucură-te, că cine cere cu credinţă, primeşte de la tine toate;

Bucură-te, Maică prea bună, de orice rele apărătoare;
Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!

Condacul 11

Cei ce nădăjduiesc întru tine, Stăpână îndurată, nu se vor teme de vrăjmaşi şi nu vor rămânea ruşinaţi, căci prin apostolul Ioan, Fiul tău, ni te-a dat tuturor Maică, zicându-i: "Iată Mama ta!" şi din ceasul acela ucenicul te-a luat la sine. Şi noi, din pruncie, prin taina Sfântului Botez, am fost înfiaţi ţie, te socotim Maica noastră şi plini de recunoştinţă cântăm Fiului tău şi Dumnezeului nostru: ***Aliluia!***

Icosul 11

Lumină cerească, ne-a strălucit nouă, Maică prea curată, că prin tine ne-a cercetat Răsăritul cel de Sus - Domnul. Credem aceasta şi mărturisim cu tărie că tu luminezi în întunericul deşertăciunilor pământeşti, că tu eşti mijlocitoarea spre mântuire a tuturor păcătoşilor ce se pocăiesc, eşti prea binecuvântată în neam şi în neam, Domnul este cu tine şi prin tine cu noi, învăţându-ne laudele acestea:
Bucură-te, Maica Doctorului celui mare ce vindecă trupeşte şi sufleteşte;
Bucură-te, mană din ceruri ce pe toţi flămânzii hrăneşte;
Bucură-te, suiş prea uşor a celor credincioşi către Dumnezeu;
Bucură-te, scut şi apărătoare de toate săgeţile celui rău;
Bucură-te, rază de soare că ne-ai adus lumină multă;
Bucură-te, că nu te întorci nici de la aceia care nu cred şi nu ascultă;
Bucură-te, o, Fecioară, că ai primit de la înger bunăvestire;
Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!

Condacul 12

Har dumnezeiesc, scut şi apărare, dă-ne nouă, Stăpână şi ocrotitoarea noastră, celor ce cădem înaintea icoanei tale făcătoare de minuni; ridică-ne din somnul păcatelor şi păzeşte acest colţ de ţară de toată rătăcirea şi necredinţa, învredniceşte-ne să rămânem în Biserica Fiului tău în toată viaţa noastră, lăudându-te pe tine şi pe Fiul tău, Domnul nostru Iisus Hristos, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 12

Cântând milostivirile şi minunile tale, ce le faci printre noi în ultimul timp, ne închinăm ţie în faţa icoanei tale, prin care mântuieşti pe toţi cei ce te cinstesc cu bună cuviinţă şi te cheamă într-ajutor, cântându-ţi din toată inima acestea:
Bucură-te, triumful dreptei credinţe de aici din Bucovina;
Bucură-te, că Boianul a ajuns a ta veselă grădină;
Bucură-te, că icoanele tale sunt minunate predici spre mântuire;
Bucură-te, că din înălţimea cerurilor spre noi îţi întorci privirile;

Bucură-te, că la fapte bune pe noi toţi ne-ai îndemnat;
Bucură-te, că de toată neputinţa şi de boli ne-ai vindecat;
Bucură-te, îţi cântă Biserica ţie şi Fiului tău: Osana;
Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, Maică prea lăudată, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare, primeşte aceste laude şi rugăciuni din gurile noastre întinate. Apără Biserica şi ţara noastră de toate nevoile şi ne învredniceşte ca, uniţi într-un cuget şi o simţire să te slăvim de-a pururea pe tine Maica noastră şi pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru, cântând cântarea: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Arhanghelul Gavriil, în Nazaret, ţi-a adus cântare: "Bucură-te, Domnul este cu tine!", iar tu primind Bunavestire, te-ai plecat în faţa lui cu mulţumire şi i-ai răspuns: "Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău". Şi noi, după două milenii, stând în faţa icoanei tale nou descoperite, cu umilinţă îţi cântăm ţie acestea:
Bucură-te, Maica Domnului că ne-ai descoperit icoana ta;
Bucură-te, că printr-însa, Domnul ne-a dat mila Sa;
Bucură-te, că prin ale tale lacrimi, ne trezeşti şi nouă conştiinţa;
Bucură-te, că ne-ai aprins iubirea şi ne-ai întărit credinţa;
Bucură-te, că ne dai nădejde că nu suntem în părăsire;
Bucură-te, că din păcate şi patimi, ne duci pe calea mântuirii;
Bucură-te, că nu ne părăseşti, aici în a plângerii vale;
Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!

Condacul 1
Apărătoare Doamnă, pentru descoperirea Sfintei icoanei tale celei din Boian, mulţumire îţi aducem ţie noi nevrednicii robii tăi, că ne-ai cercetat prin curgerea lacrimilor din ochii tăi de pe icoană şi pentru că ai voit să ne întăreşti în credinţa cea adevărată, ca izbăviţi fiind de tot răul, cu lacrimi să-ţi cântăm ţie: ***Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!***

Rugăciune



O, Preasfântă Fecioară, Maica lui Hristos Domnul şi Dumnezeul nostru, ascultă suspinele noastre cele din adâncul inimilor, caută din înălţimea cerurilor spre noi cei ce cu credinţă şi cu dragoste ne închinăm prea curatei icoanei tale celei făcătoare de minuni.

Că iată tulburaţi de grijile vieţii şi cufundaţi în păcate, privim la chipul tău, şi ca şi cum ai fi de faţă, îţi aducem rugăciunile noastre. Caută din cer şi ne mântuieşte de toată reaua întâmplare, de orice boală şi primejdie şi de toată bântuiala duhului celui rău. Păzeşte-ne tari în credinţă, să nu ne clatine furtunile acestei lumi. Că n-avem al ajutor şi altă mijlocitoare, nici mângâiere, ci numai pe tine Maica tututor scârbiţilor şi a celor împovăraţi de greutăţile şi necazurile acestei vieţi.

Ajută-ne nouă neputincioşilor, alină durerile şi scârbele noastre, pe cei rătăciţi povăţuieşte-i la calea cea dreaptă care duce la mântuire, vindecă inimile noastre cele bolnave şi mântuieşte pe cei deznădăjduiţi.

Dăruieşte-ne nouă ca să trăim restul vieţii noastre în pace şi întru pocăinţă. De sfârşit creştinesc ne fă parte, iar la înfricoşătoarea Judecată a Fiului tău şi Dumnezeului nostru, fii nouă mijlocitoare ca să fim socotiţi întru cei de-a dreapta Sa, ca totdeauna să te cântăm şi să te slăvim ca pe bună apărătoare a neamului creştinesc, împreună cu cei ce bine au plăcut lui Dumnezeu, în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune la icoana Maicii Domnului la icoana “Plângătoarea” de la Boian



Bucură-te, Maica Luminii, ceea ce cu lacrimile tale stingi focul chinurilor gătite nouă pentru mulţimea păcatelor, bucură-te, slava fecioriei, acoperământul slavei, cetatea nebiruită a creştinilor, cartea sfinţită a Adevărului, veselia iubitorilor de curăţie, ospăţul cel duhovnicesc al Stăpânului, Poarta Vieţii, Raiul cel neîncăput în icoana cuvântului, Călăuzitoarea drepţilor, nu înceta a mijloci pentru poporul nostru întoarcere la pocăinţă şi surparea eresurilor, pacea lui Hristos şi toată buna sporire.

Sufletele noastre cele neroditoare le stropeşte cu ploaia rugăciunilor tale şi le arată aducătoare de virtuţi. Surpă ale vrăjmaşilor ispite şi ne dă trecere netulburată în pământul mântuirii.

Lacrimile tale să curăţească sufletele noastre întinate în păcat şi inimile noastre împietrite să le facă izvoare de gânduri smerite. Ruşinează pe cei ce ne necăjesc pe noi şi cu pacea lui Hristos întăreşte sufletele noastre.

În corabia rugăciunilor tale povăţuieşte-mă pe mine la limanurile vieţii şi furtuna gândurilor celor rele o opreşte cu trăsnetul rugăciunii tale. Împodobeşte mintea mea cu gânduri cereşti şi şterge din cartea inimii mele cugetele cele deşarte. Cu lumina înţelepciunii ne păzeşte de întunericul rătăcirii şi sădeşte în inimile noastre dorirea după Împărăţia Cerurilor.

Păzeşte-ne de viforul răutăţilor sub acoperământul milostivirii tale şi casa sufletelor noastre o luminează cu razele darurilor tale.

Învaţă-ne pe noi a te lăuda după vrednicie, ca să luăm ca plată mântuirea, slăvind pe Dumnezeu în veci. Amin.

Icoana Maicii Domnului "Plângătoare" de la Boian



În seara zilei de 18 decembrie 1993, spre sărbătoarea Sfântului Nicolae, pe când se slujea în biserica din Boian, Utrenia la chemarea preotului în faţa icono-stasului: "Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii, întru cântări cin-stindu-o să o mărim", din ochii Maicii Domnului de pe icoana iconostasului a început să izvorască lacrimi.

O săptămână întreagă a plâns, iar mai apoi de câteva ori pe săptămână. ***Cu un an mai târziu a început să plângă şi Pruncul***, Înalt preasfinţia sa Onufrie, arhie-piscopul Cernăuţilor şi Bucovinei a verificat faptul şi s-a constatat că e o minune dumnezeiască şi icoana a fost canonizată. Despre minunile săvârşite de la ea, sunt o mulţime de mărturii ale acelora care au fost vindecaţi. Ele vor fi publicate cândva într-o broşură aparte, dar până atunci, ca să spulberăm îndoielile unora, amintim în treacăt doar despre unele din ele.

***

Astfel un copil olog a căpătat umblet, altul cu o tumoare canceroasă s-a vindecat. Femei care erau stăpânite de duhuri rele s-au curăţat şi au devenit normale. Pruncul nou-născut murea şi după rugăciunile făcute la Maica Domnului, a revenit la viaţă.

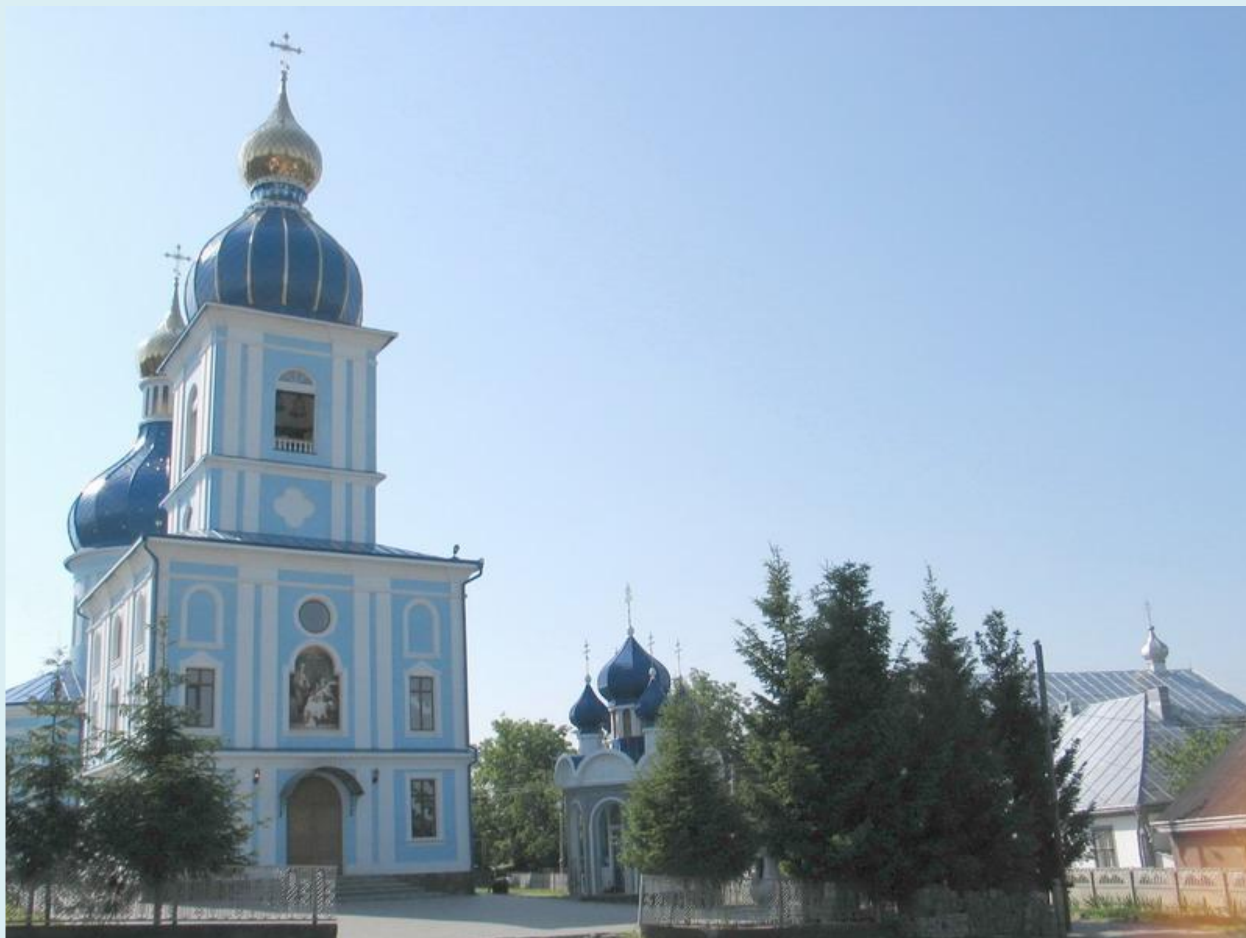
Toţi creştinii, pe unde s-a făcut procesiune cu această icoană, au rămas întăriţi în credinţa ortodoxă şi mulţumiţi sufleteşte de această binecuvântare.

Copiile acestei icoane, au fost înmulţite cu binecuvântarea înalt prea sinţiei sale Onufrie, şi împărţite credincioşilor.

Plânsul icoanei se repetă în răstimpuri, când mai lungi şi când mai scurte. Astfel, din august 1997, nu s-au mai ivit lacrimi pe icoană până în 13 decembrie acelaşi an. În dimineaţa acelei zile s-a citit acest nou Acatist, iar seara a început să plângă. Parohul a observat şi a dat de veste ierarhului, care a venit a doua zi, după slujbă şi a săvârşit un Te-Deum cu acatistul Maicii Domnului. În tot timpul acesta au izvorât lacrimi. ***Amintirea ei se serbează la 25 septembrie.***

Dumnezeu să binecuvânteze cu harul Său pe toţi cei ce cinstesc pe Maica Domnului şi i se roagă cu credinţă.

La Mănăstirea Boian: Maica Domnului şi Iisus plâng pentru români



Boianul este una din cele mai mari aşezări româneşti din dulcea Bucovină, atestată pe timpul domniei lui Petru Rareş, la opt aprilie 1528.

Chiar dacă aceasta a cunoscut o istorie vitregită, similară cu cea a tuturor localităţilor rupte de patria-mamă, oamenii de aici, pe parcursul secolelor au ştiut ca nimeni alţii să-şi păstreze limba, tradiţiile şi credinţa.

Trăind ani buni sub ocupaţie, biserica a fost şi continuă să fie locul în care îşi mai alină dorurile şi durerile.

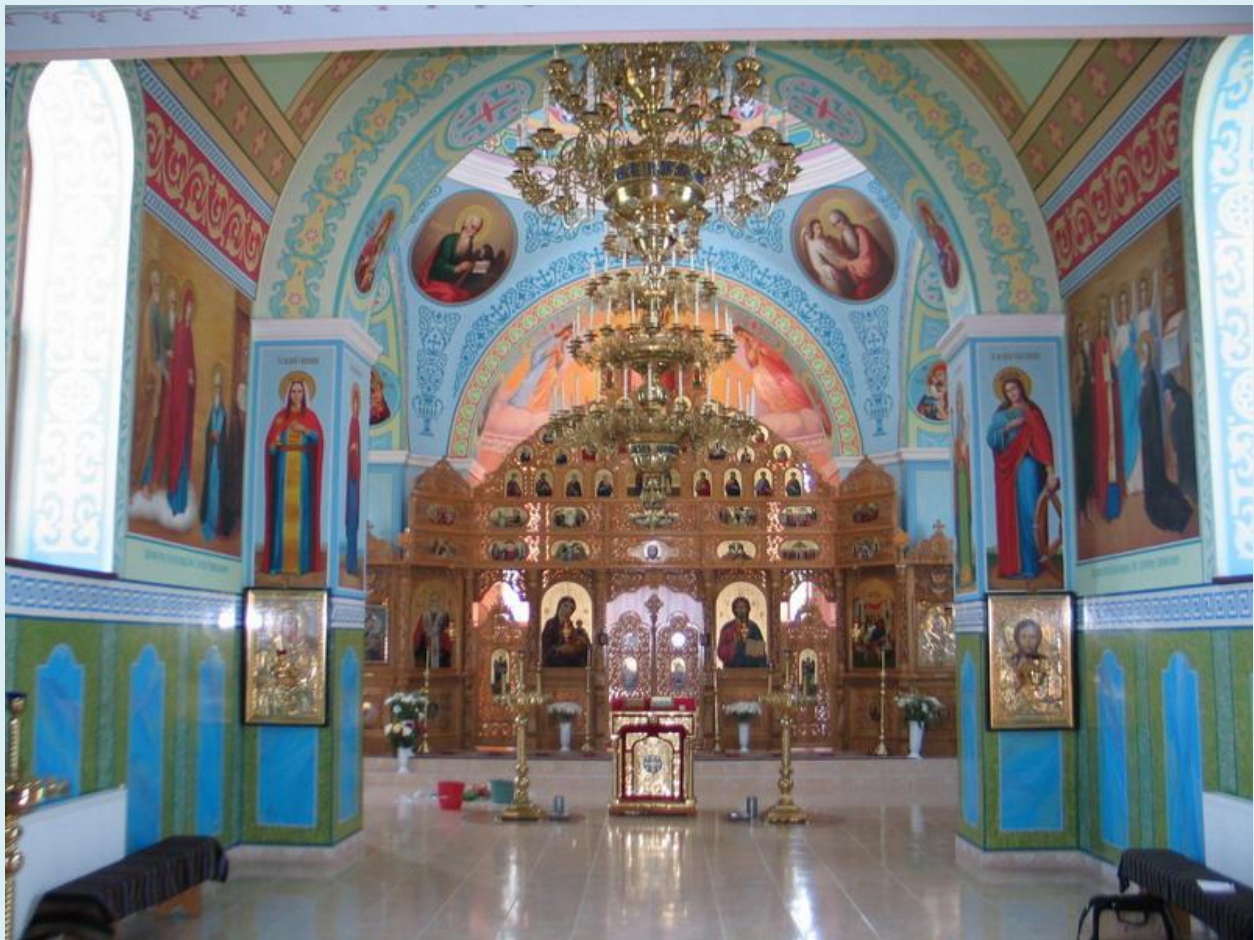
De la 1940, autorităţile sovietice încep răfuiala cu sfintele lăcaşuri ale românilor înstrăinaţi de ţară. Astfel, unele au fost şterse de pe faţa pământului, altele – transformate în arhive, depozite de cereale etc.

Feţelor bisericeşti li se imputau fel de fel de fapte, erau şantajate şi li se fabricau dosare. Unii preoţi români au reuşit să scape de surghiunul comunist, alţii, însă, au fost deportaţi sau chiar împuşcaţi.

Şi totuşi, cele aproape cinci decenii de întuneric ateist nu au putut şterge speranţele că adevărul va ieşi la lumină. Acum mai bine de 20 de ani, au început a fi rezidite şi înălţate o mulţime de lăcaşuri sfinte - biserici, mănăstiri şi capele.

Boianul este o localitate renumită prin mănăstirea de maici la care se află icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, numită „Plângătoare”.

Întuneric şi lumină



Sora Veronica îmi povesteşte despre începuturile sfântului lăcaş. Acesta a fost construit pe la sfârşitul secolului al XIX-lea şi era mult mai mic. Iniţial aici s-au rugat greco-catolicii, dar mai târziu, la solicitarea localnicilor, biserica este dată ortodocşilor. Pe timpurile ateismului, aici a fost un depozit de cereale. Astfel, sfântul

lăcaş a avut mult de suferit, mai ales că satrapii comunişti au distrus iconostasul şi au pângărit picturile murale. Spre regret, nu au mai rămas cărţi şi icoane vechi.

Sătenii, punând mână de la mână, au început să-şi refacă biserica. Aveau nevoie de un sfânt lăcaş unde să se roage şi să se închine, să fie botezaţi copiii şi cununaţi tinerii.

După redeschidere, mai întâi a fost o biserică pentru mireni, apoi aceasta devine una mănăstirească, aici ducându-şi viaţa călugări români din Bucovina.

Părintele duhovnic al mănăstirii Boian, Mihail Jar, îşi propuse să înalţe un sfânt lăcaş mai departe de sat, având o vedenie că anume acolo unde este actuala biserică să fie mănăstire. A hotărât că acesta va fi loc de închinare şi rugăciune pentru monahi, dar şi pentru creştinii din Boian. Mai târziu, acelaşi părinte, cu binecuvântarea arhiepiscopului de Cernăuţi şi Bucovina, ÎPS Onufrie, transformă această mănăstire în una de maici.

Preotul Mihail Jar hotărăşte să deschidă o mănăstire românească de călugări la Bănceni, o altă localitate din regiunea Cernăuţi.

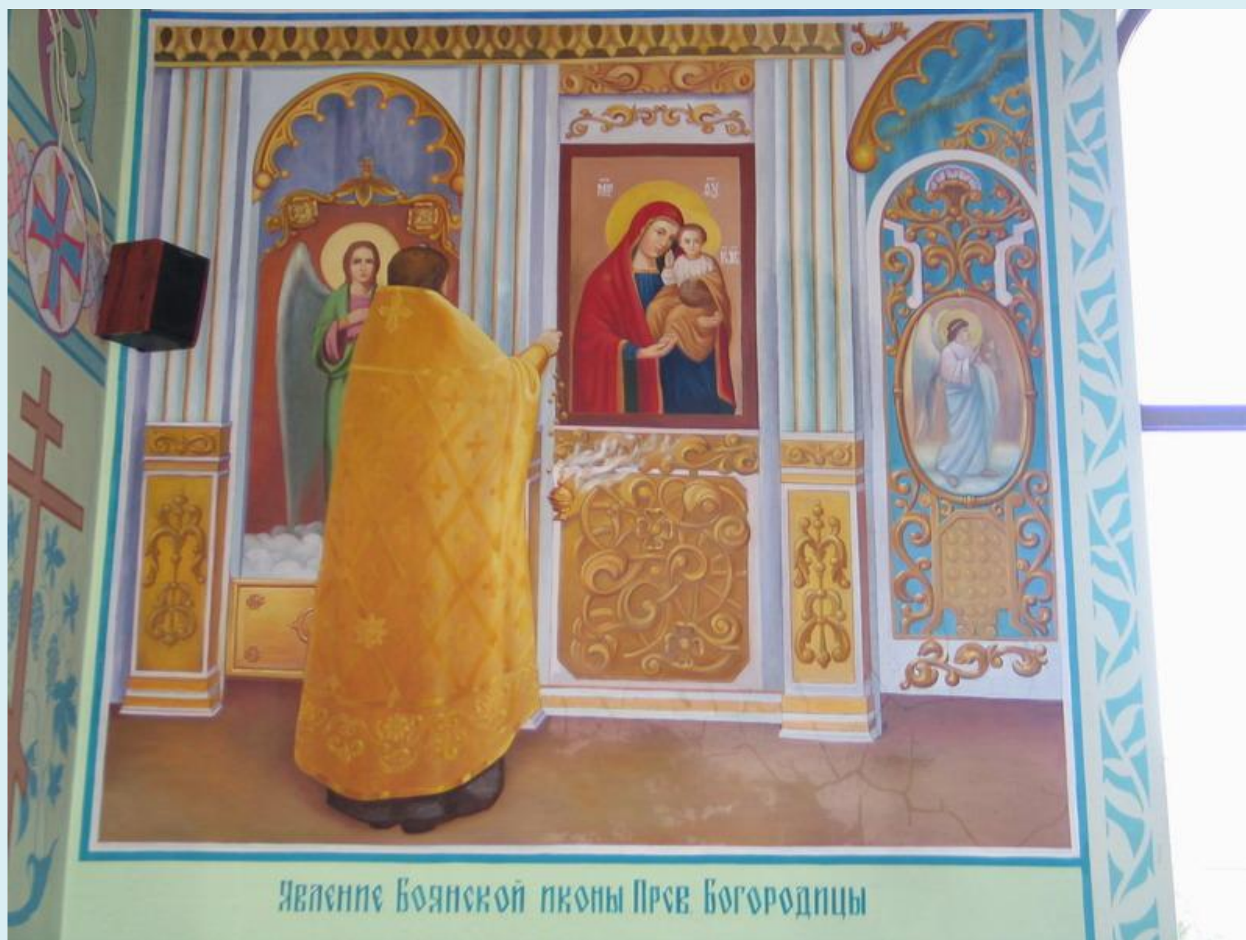
Grija pentru rugăciune şi facere de bine

La mănăstirea de la Boian vieţuiesc 120 de maici şi surori, majoritatea din ele fiind tinere. Cea mai tânără maică are 15 ani, iar cea mai bătrână - peste 70. Aici, sunt şi două măicuţe originare din Basarabia, restul s-au născut în Bucovina. Au grijă de cele două biserici - Naşterea Maicii Domnului şi icoana Maicii Domnului de la Boian - şi marea gospodărie, inclusiv pământ arabil.

Totodată, maicile au ascultări la Orfelinatul de la Molniţa. Aici se află cam 150 de copii din diferite localităţi ale Bucovinei. Pentru că foarte mulţi dintre ei sunt cu dizabilităţi, în preajmă a fost construită şi o biserică - „Maica Domnului - Bucuria tuturor celor necăjiţi”.

Slujbele la Mănăstirea de la Boian sunt oficiate în rusă şi română. Sora Veronica exclamă bucuroasă: *„Vine foarte multă lume şi asta ne umple sufletul de împlinire duhovnicească!”*.

Lacrimile sfinte



„Vrând Domnul să-şi arate milostivirea Sa către ţinutul nostru bântuit de erezii, necredinţă şi schismă, a binevoit să descopere icoana Maicii Sale, din ochii căreia curg lacrimi, ca văzând credincioşii această minune să se îndrepte la credinţa cea ortodoxă şi să cânte cântare lui Dumnezeu: Aliluia!”, se spune în acatistul la icoana Maicii Domnului „Plângătoare”.

Dragostea mare a celor de la Boian pentru credinţa strămoşească a fost învrednicită acum aproape 15 ani de o minune. ***Era seara Sfântului Nicolae, 18 decembrie, stil vechi, preotul slujea în biserică şi atunci când a rostit: „Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii, întru cântări cinstind-o să o mărim”, din ochii Maicii Domnului au început să picure lacrimi mascate precum boabele de rouă. A tot plâns o săptămână întreagă, iar mai apoi doar de câteva ori pe săptămână.***

Pe copiile icoanei observăm cum o dâră maronie coboară din ochii mari ai Fecioarei Maria până înspre colţul gurii.

Sora Veronica îmi spune că aproape peste un an a început a plânge şi Pruncul Iisus.

„Prin descoperirea la Boian a icoanei Maicii Domnului, cetele îngereşti s-au minunat, lumea s-a întărit cu harul Sfântului Duh, sărutând izvorul lacrimilor de pe faţa Pruncului Hristos a prea curatei Maicii Sale, prin ele căpătând vindecare şi mântuirea sufletelor noastre. Te mărim, te mărim pe tine, Preasfântă Fecioară, şi cinstim icoana ta cea sfântă, din care izvorăsc vindecări celor ce aleargă cu credinţă", se spune în Acatistul la icoana Maicii Domnului „Plângătoare" de la Boian.

Bucuriile Boianului

„Bucură-te ţinutul Boianului, că nu eşti mai prejos în cetăţile creştineşti, căci întru tine a arătat Domnul icoana făcătoare de minuni a prea curatei Maicii Sale, care plânge pentru păcatele noastre, şi cu lacrimile Sale binecuvântate, din ochii noştri orice lacrimă a şters", citim în Acatist.

S-a întâmplat ca Maica Domnului să nu plângă chiar şi patru luni. Astfel, în anul 1997, nu a vărsat nici o lacrimă din august până în decembrie.

În dimineaţa Sfântului Andrei, sărbătorit la 13 decembrie, stil vechi, a fost citit Acatistul Maicii Domnului „Plângătoare", iar spre seară Fecioara Maria a început din nou să plângă.

A doua zi, un ierarh al Arhiepiscopiei de Cernăuţi şi Bucovina a săvârşit un Te-Deum cu Acatistul Maicii Domnului. Procesiunea a fost binecuvântată şi de lacrimile Maicii Domnului care au curs şuvoi în tot acest răstimp.

Astfel, icoana Maicii Domnului „Plângătoarea" s-a hotărât să fie sărbătorită, în fiecare an, la 25 septembrie.

Minunile credinţei



Despre minunile săvârşite cu cei care s-au închinat şi rugat la această icoană sunt o mulţime de mărturii. Or, după ce au aflat că la Boian este o icoană făcătoare de minuni, oamenii au început să vină puhoi la mănăstire. Dar, pentru că nu toată lumea are posibilitatea să ajungă la Boian, icoana este dusă la diferite biserici.

Acatistul Maicii Domnului „Plângătoare” de la Boian spune că s-au făcut procesiuni cu această icoană prin mai multe părţi şi peste tot creştinii au afirmat că s-au vindecat, dar important este că ei au rămas şi mai puternic întăriţi în credinţa ortodoxă şi mulţumiţi sufleteşte de această binecuvântare.

Astăzi, în mai toate casele de creştini din Bucovina şi nu numai, se află copiile icoanei făcătoare de minuni Maica Domnului „Plângătoarea” de la Boian.

Lacrimile Maicii Domnului au făcut vindecări incredibile, dovadă fiind şi mulţimea de cruciuliţe şi lănţişoare de aur înşirate de latul icoanei de la Boian, lăsate drept mulţumire de creştini.

Icoana Maicii Domnului de la Boian este considerată una izbăvitoare de cancer - mulţi din cei care s-au rugat cu lacrimi fierbinţi au cunoscut izbăvire. Totodată, sora Veronica îmi spune că mulţi copii care nu au putut merge vreodată s-au vindecat.

De asemenea, femei stăpânite veneau îngrozite, cu feţe aproape pământii şi plecau acasă cu chipuri luminoase, mergeau de parcă zburau.

O mărturie spune că după ce au fost făcute rugăciuni la Maica Domnului un nou-născut care era pe cale să moară şi-a revenit.

Despre aceasta aflăm şi din Acatist: ***„Străină minune s-a săvârşit de către icoana ta, atunci când un prunc, îndată după naştere se sfârşea. Dar rugăciunile îndreptate către tine în sfânta biserica ta, l-au adus iarăşi la viaţă, şi mama lui, îndepărtându-i perfuzia, l-a hrănit la sân şi bucurându-se că a revenit la viaţă a cântat cu bucurie lui Dumnezeu: Aliluia.”***

În fiecare zi, oriunde s-ar afla icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Boian, în faţa ei poţi vedea mulţimi care se roagă.

„Bucură-te, Maica Domnului că ne-ai descoperit icoana ta” sau „Bucură-te că prin ale tale lacrimi, ne trezeşti şi nouă conştiinţa” şi „Bucură-te, că ne-ai aprins iubirea şi credinţa…”, sunt doar o parte din cântările-laudă la care Maica Domnului varsă lacrimă în dulcea şi draga Bucovină.

… Am revenit în Basarabia şi mi-am pus întrebarea: „Oare de ce în Bucovina plânge Maica Domnului şi Pruncul?”

Cred că lacrimile lor sunt pentru partea de românime ruptă de ţară, pentru satele româneşti şterse de pe faţa pământului, pentru cei care au murit în Siberii de gheaţă, pentru cei ce au pierit în măcelul de la Fântâna Albă şi Lunca sau au fost îngropaţi de vii la Frunza, pentru tot ceea ce a fost furat şi nu ştim când o să ni se mai dea înapoi.

Maica Domnului şi Pruncul plâng ca-n „Doina” lui Eminescu.

Dinu Rusu

Icoana făcătoare de minuni de la Boian (Bucovina)



Într-o noapte de decembrie înfrigurată, când toată lumea îl aştepta pe Moş Neculai, în biserica din Boian, ochii Fecioarei Maria cu Pruncul în braţe dintr-o icoană de pe catapeteasmă au început a vărsa lacrimi amare. Ochii Fecioarei au plâns pentru toţi românii din Bucovina, rămaşi fără de ţară, fără de casă, pentru cei cărora le-au degerat mâinile şi picioarele prin Siberia, pentru ciungi, ologi, orfani, pentru cei ucişi în măcelul de la Fântâna Albă sau la Lunca; pentru cei îngropaţi de vii la Frunza, ori din alte sate de români rase de pe faţa pământului pentru totdeauna.

Pentru românii minoritari din nordul Bucovinei, aflaţi acum în componenţa Ucrainei, Biserica Ortodoxă a reprezentat de-a lungul anilor singura speranţă. Altarul a fost singurul loc în care românii aflaţi sub ocupaţie rusească au putut să-şi verse amarul. Din 1940, bisericile românilor din regiunea Cernăuţi au fost dărâmate. Unele au fost transformate în arhive, altora li s-au luat acoperişurile pentru a se construi colhozuri. Preoţii români au fost deportaţi, împuşcaţi, iar cei care au scăpat de prigoana comunistă s-au aciuat pe aiurea.

Însă, în pofida a tot ceea ce s-a întâmplat de-a lungul a 50 de ani, românii de dincolo au rămas cu credinţa lor nestrămutată. Din 1989, în regiunea Cernăuţi au început să se înalţe biserici după biserici şi mănăstiri. Oamenii, din toată sărăcia lor, au pus mână de la mână şi şi-au zidit biserici în care să se roage, să-şi plângă bucuriile ori necazurile, să aibă unde-şi încreştina copiii şi unde preoţii să poată binecuvânta căsătoriile tinerilor.

În biserica din Boian, unul din cele mai mari sate de români din regiunea Cernăuţi, există o mănăstire în ale cărei ziduri, în urmă cu mulţi ani, chiar în ajun de Moş Neculai, cu una din icoanele de pe catapeteasmă s-a petrecut o minune.

Călugării şi stareţul mănăstirii au observat, la Vecernie, cum din ochii Fecioarei Maria cu Pruncul în braţe au început să picure lacrimi mari, ca boabele de rouă. Obrajii Fecioarei au rămas de-a pururi plânşi. O dâră maronie coboară din ochii blânzi şi trişti ai Fecioarei până înspre colţurile gurii.

După ce s-a petrecut această minune, oamenii au început să vină puhoi la mănăstire. Lacrimile Fecioarei Maria au vindecat copiii bolnavi, năpăstuiţi de soartă. Copiii schilozi au prins a merge, cei orbi au început să vadă. Pentru ca toţi cei nevoiaşi să poată atinge icoana făcătoare de minuni, preoţii au hotărât ca aceasta să fie plimbată din biserică în biserică.

Aşa a ajuns icoana făcătoare de minuni în mănăstirea din Bănceni, unde am avut norocul s-o văd şi eu. Aşezată sub hramul "Adormirea Maicii Domnului", biserica mănăstirii a fost sfinţită de "Înălţarea Domnului". La slujbă au participat 1500 de preoţi din Bucovina, Republica Moldova şi România, în frunte cu Vlădica de la Kiev.

În toamna lui 1994, oamenii din Bănceni au turnat temelia mănăstirii. Pe lângă biserică, stăreţie şi chiliile călugărilor, s-a mai ridicat o clădire în care şi-au găsit adăpost 30 de copii orfani. Cu evlavie şi smerenie, părintele Paisa ne-a arătat icoana făcătoare de minuni. Aşezată în faţa altarului, protejată de un geam de

sticlă, Fecioara Maria cu Pruncul lăcrima. Părintele Paisa ne-a spus că "icoana plânge o dată sau chiar de două ori pe lună, uneori chiar mai des. Vindecă copiii, în special de rac la creier, la ochi; copiii ce n-au putut să se mişte vreodată, după ce se roagă în faţa Fecioarei, se vindecă".

Icoana făcătoare de minuni de la Boian (Bucovina)

În biserică, îngenuncheate pe la colţuri, cu capetele acoperite şi plecate până la pământ, cu spatele încovoiat de smerenie sau numai Dumnezeu ştie de ce dureri ori necazuri, vreo câteva femei, cu câte un copil de mână, se rugau. Implorau Fecioara să le dea vlagă copiilor lor, să poată vedea, să poată merge, să poată auzi. Femeile veniseră de departe. N-au vrut să spună câţi kilometri au străbătut până să ajungă să atingă icoana. Ne-au spus cu glas molcom şi chinuit, uşor rusificat, că *"numai credinţa în Dumnezeu ne-a purtat paşii până aici. Am venit să vedem minunea, s-o rugăm pe Fecioara Maria să-i aibă în pază şi pe pruncii noştri, că sunt bolnavi, iar doctorii nu le-au găsit leac"*.

Cu lacrimi amare, o mamă tânără implora Fecioara să-i dea glas copilului ei. Şi-a împreunat mâinile la rugăciune, iar capul şi l-a plecat uşor până şi-a atins cu fruntea degetele. Plângea. Dincolo de geamul de sticlă, Fecioara Maria plângea şi ea.

Fruntea Fecioarei este străjuită de-o coroană de aur, la fel ca şi cea a Pruncului. De-a latul Icoanei sunt înşirate lănţişoare de aur cu cruciuliţe lăsate de credincioşi. Printre acestea se afla şi crucea purtată de Vlădica de la Kiev. Broşe din aur, cu pietre preţioase, au fost lăsate de credincioase la icoană, s-o împodobească şi să le poarte noroc.

Icoana făcătoare de minuni mai avea să rămână vreo 4-5 zile în mănăstirea din Bănceni, ca apoi să fie dusă într-o altă biserică, astfel încât toată suflarea românească din Bucovina să poată atinge şi vedea minunea: Lacrimile Fecioarei Maria cu Pruncul în braţe.

Laura Budai

Legenda satului Boian

Legenda satului care a fost publicată de emeritul profesor Vasile Bizovi spune că „acuma 900 de ani în urmă pe teritoriul actualului sat Boian se întindeau falnici codri de aramă, înfrăţiţi cu pădurile de fagi ale Carpaţilor străbuni.

Cică demult-demult, într-o poiană trăia un om care se chema Pădurarul. Era Pădurarul un bărbat voinic, cu gâtul scurt şi puternic, cu ochii mari, albaştri şi trişti, cu privirea aspră şi bărbos. Faima Pădurarului se răspândise peste văi şi munţi, ape şi câmpii, căci creştea cirezi de boi ce nu puteai găsi nici peste şapte văi. Boii Pădurarului erau căutaţi de mulţi stăpâni şi negustori.

Veneau la Pădurarul oameni tocmai de prin părţile bătrânului Nistru, de prin şesurile linului Prut, de prin părţile năvalnicului Siret. Veneau la Pădurarul să-i vadă şi să-i cumpere boii.

De se întâlneau în drum negustorii veniţi de la Răsărit cu negustorii veniţi de la Apus cam aşa grăiau:
- De unde ai cumpărat boii istea?
- Din poiană, unde-s numai boi plăvani, crescuţi de unul Pădurarul cu marşul legănat.

- Unde se găsesc asemenea boi voinici?
- La Pădurarul din poiană.

- De unde i-ai târguit?
- Din Poiană.

– Din Boiana. De la Pădurarul cel cu boi. De la Boiana.

Şi aşa de la acel vestit Pădurarul ce trăia într-o poiană şi se ocupa cu creşterea boilor îşi deapăna legenda firul istoriei satului Boian…

Poiana s-a tot mărit peste ani căci toporul a rărit codrul şi de amu, pe timpul lui Alexandru cel bun, în locul poienei s-a format un sat destul de întins marele Boian”.

Totuşi, ar trebui să luăm în consideraţie şi alte izvoare. Atunci când românii din Transilvania au trecut munţii şi au înfiinţat sate în Bucovina ei le-au botezat asemenea satelor adineoară părăsite.

Avem multe sate în Bucovina cu denumiri asemănătoare cu satele din Transilvania. Astfel în judeţul Bazna, satul Boian atestat documentar încă din 1309.

Alt sat, din judeţul Bihor poarte denumirea de Boianu mare, exact cu acest nume apare şi satul nostru în primul document de la Ştefăniţă cel tânăr.

Astfel, putem ferm constata că denumirea satului au adus-o primii colonişti de peste Carpaţi.

Sursa: **http://www.mareleboian.com/istorie/legenda/**

„Maica Domnului, arată-le la toţi, ca să creadă!”



„În 2013 am fost în pelerinaj în Ucraina. Era şi cuviosul Gherontie. Când am ajuns la mănăstirea Boian, cuviosul s-a aşezat în genunchi şi la rugăciunea lui, a început să se mişte candela de pe iconostas ca un leagăn şi din ochii Maicii Domnului din icoană se vedeau curgând şiroaie de lacrimi. Erau vreo 60 de oameni. Toţi am fost miraţi.

Eu l-am auzit zicând: „Maica Domnului, arată-le la toţi, ca să creadă!”

(Sofia T., Aiud)

Sursa:
http://cuviosulgherontie.com/maica-domnului-arata-le-la-toti-ca-sa-creada/

Icoana Maicii Domnului „Plângătoare” de la Boian este adusă la Grătieşti



Mitropolia Chişinăului şi Întregii Moldove anunţă că în perioada 9-14 mai la biserica din comuna Grătieşti, municipiul Chişinău, va fi adusă spre închinare icoana cu chipul Maicii Domnului „Plângătoare”, de la Boian, Ucraina, transmite IPN.

Potrivit unui comunicat al Mitropoliei, icoana va fi întâmpinată la ora 12.00, iar pe perioada aflării la Grătieşti în biserică vor fi săvârşite servicii divine atât ziua, precum şi noaptea.

Din istoricul icoanei se menţionează că în seara zilei de 18 decembrie 1993, în ajunul sărbătorii Sfântului Nicolae, pe când se slujea în biserica din Boian, din ochii Maicii Domnului au început să izvorască lacrimi. Cu un an mai târziu, a început să „plângă” şi pruncul Iisus Hristos, icoana fiind canonizată.

Icoana cu Maica Domnului care plânge de 21 de ani



scris de Daniel Suta

Maica Domnului plânge pentru românii care au suferit degerând de frig și murind de foame în Siberia, în timpul perioadei comuniste. Fecioara Maria plânge pentru toți acei români care au rămas o comunitate unită în Boian, Ucraina, pierzându-și țara: România.

Biserica Ortodoxă este singura cale de acces și de relaționare cu tot ce mai înseamnă românesc pentru românii din Bucovina de nord. Încă din 1940, românii au fost aici oropsiți de trupele rusești, care au distrus majoritatea bisericilor din regiunea Cernăuți. Preoții români au fost împușcați și deportați în lagărele comuniste, însă în ciuda terorii comuniștilor care a durat mai bine de 50 de ani, românii din Bucovina de nord și-au păstrat credința, parcă mai puternică decât niciodată.

În satul Boian există o biserică cu o icoană făcătoare de minuni, acolo unde, în urmă cu 21 de ani, s-a petrecut o minune, chiar în ziua de Sfântul Nicolae: din ochii Fecioarei Maria au început să curgă lacrimi ca niște boabe de rouă. Obrajii Fecioarei Maria erau inundați de lacrimile amare, iar acest lucru a cauzat curiozitatea mai multor persoane care au început să viziteze biserica din Boian.

La mănăstire au început să apară tot mai mulți oameni deoarece lacrimile Fecioarei Maria s-au dovedit a fi vindecătoare pentru copiii bolnavi și persoanele năpăstuite de soartă. Cu timpul, văzând minunile acestei icoane, preoții au decis s-o poarte din biserică în biserică, pentru ca mai mulți credincioși s-o poată vedea.

Părintele Paisa susține că icoana îi vindecă pe copiii cu probleme la creier sau la ochi, copiii paralizați și pe cei năpădiți de sărăcie și durere. Fecioara Maria varsă lacrimi de două ori pe lună, având puteri vindecătoare și pentru adulții care se roagă sincer și se căiesc de păcatele lor.



Mănăstirea Bănceni din Ucraina, unul din locurile unde a fost purtată icoana; Sursă foto: oasteadomnuluiromanati.blogspot.com

Fruntea Fecioarei Maria este străjuită de o coroană de aur, la fel și cea a Pruncului Iisus, pe care îl ține în brațe. Icoana este însoțită de cruciulițe de aur și pietre prețioase.

Procesiune religioasă cu icoana Maicii Domnului „Plângătoare” de la Boian



Duminică, 22 septembrie 2019, la Așezământul social „Sf. Nectarie” din satul Valea Bourei (Corniș), com. Dolhești (între Fălticeni și Dolhasca), județul Suceava, va avea loc o procesiune religioasă (cinstirea sfintei icoane) cu icoana Maicii Domnului „Plângătoare” de la Boian (Cernăuți - Ucraina).

Boian este un sat reședință de comună în raionul Noua Suliță, din regiunea Cernăuți. Procesiunea va începe la ora 8:00. Cât mai mulți credincioși sunt așteptați duminică să o cinstească pe Maica Domnului „Plângătoare” și să-i aducă rugăciuni.

Chipul Maicii Domnului ” Plângătoare” de la Boian în dar la Mănăstirea Frumoasa



În Duminica a XXV dupa Cincizecime, Mănăstirea Frumoasa a fost vizitată de un grup de credincioşi de la Bălţi care au adus în dar mănăstirii o icoană cu chipul Maicii Domnului de la Boian numită ” Plângătoare”.



Icoana a fost întîmpinată cu multă evlavie de către obştea monahală şi credincioşii veniţi la Sfânta Liturghie. După sfintirea icoanei, a fost citit acatistul de către ieromonahul Iordan,care a rostit un cuvînt de învăţătură şi a vorbit celor prezenţi şi despre istoricul acesteea.

La finele Sfintei Liturghii, stareţa mănăstirii, egumena Benedicta i-a invitat pe toţi la o agapă creştină.



Pentru cei care nu cunosc ataşăm mai jos istoria icoanei de la Boian.

În seara zilei de 18 decembrie 1993, spre sărbătoarea Sfântului Nicolae, pe când se slujea în biserica din Boian Utrenia, la chemarea preotului în faţa iconostasului: *"Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii, întru cântări cinstindu-o să o mărim", din ochii Maicii Domnului de pe icoana iconostasului a început să izvorască lacrimi. O săptămână întreagă a plâns, iar mai apoi de câteva ori pe săptămână. Cu un an mai târziu a început să plângă şi Pruncul, Înalt prea sfinţia sa Onufrie, arhiepiscopul Cernăuţilor şi Bucovinei a verificat faptul şi s-a constatat că e o minune Dumnezeiască şi icoana a fost canonizată. Despre minunile săvârşite de la ea, sunt o mulţime de mărturii ale acelora care au fost vindecaţi.*

Sursa: **http://www.frumoasa.md/**

Minunea arătării Maicii Domnului în chip de lumină la Mănăstirea Boian (Ucraina) - 25 septembrie 2018

Minunea arătării Maicii Domnului în chip de lumină a fost surprinsă (foto) la slujba de priveghere a Sfintei Icoane „Plângătoare”, la praznicul ei, în timpul Utreniei, luni 24 septembrie (25 septembrie – ziua liturgică) 2018, la Mănăstirea Boian (Ucraina), jurisdicția arhiepiscopului Longhin Jar.



Icoana Maicii Domnului „Plângătoare” de la Boian

În seara zilei de 18 decembrie 1993, spre sărbătoarea Sfântului Nicolae, pe când se slujea în biserica din Boian utrenia, la chemarea preotului în faţa iconostasului: „Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii, întru cântări cinstindu-o să o mărim”, din ochii Maicii Domnului de pe icoana iconostasului a început să izvorască lacrimi. O săptămână întreagă a plâns, iar mai apoi de câteva ori pe săptămână. Cu un an mai târziu a început să plângă şi Pruncul, Înalt prea sfinţia sa Onufrie, arhie-piscopul Cernăuţilor şi Bucovinei a verificat faptul şi s-a constatat că e o minune

dumnezeiască şi icoana a fost canonizată. Despre minunile săvârşite de la ea, sunt o mulţime de mărturii ale acelora care au fost vindecaţi.

Ele vor fi publicate cândva într-o broşură aparte, dar până atunci, ca să spulberăm îndoielile unora, amintim în treacăt doar despre unele din ele.

Astfel un copil olog a căpătat umblet, altul cu o tumoare canceroasă s-a vindecat. Femei care erau stăpânite de duhuri rele s-au curăţat şi au devenit normale. Pruncul nou-născut murea şi după rugăciunile făcute la Maica Domnului, a revenit la viaţă.

Toţi creştinii, pe unde s-a făcut procesiune cu această icoană, au rămas întăriţi în credinţa ortodoxă şi mulţumiţi sufleteşte de această binecuvântare.

Copiile acestei icoane, au fost înmulţite cu binecuvântarea înalt Prea sfinţiei sale Onufrie, şi împărţite credincioşilor.

Plânsul icoanei se repetă în răstimpuri, când mai lungi şi când mai scurte. Astfel, din august 1997, nu s-au mai ivit lacrimi pe icoană până în 13 decembrie acelaşi an. În dimineaţa acelei zile s-a citit acest nou Acatist, iar seara a început să plângă. Parohul a observat şi a dat de veste ierarhului, care a venit a doua zi, după slujbă şi a săvârşit un Te-Deum cu acatistul Maicii Domnului. În tot timpul acesta au izvorât lacrimi. Amintirea ei se serbează la 25 septembrie.

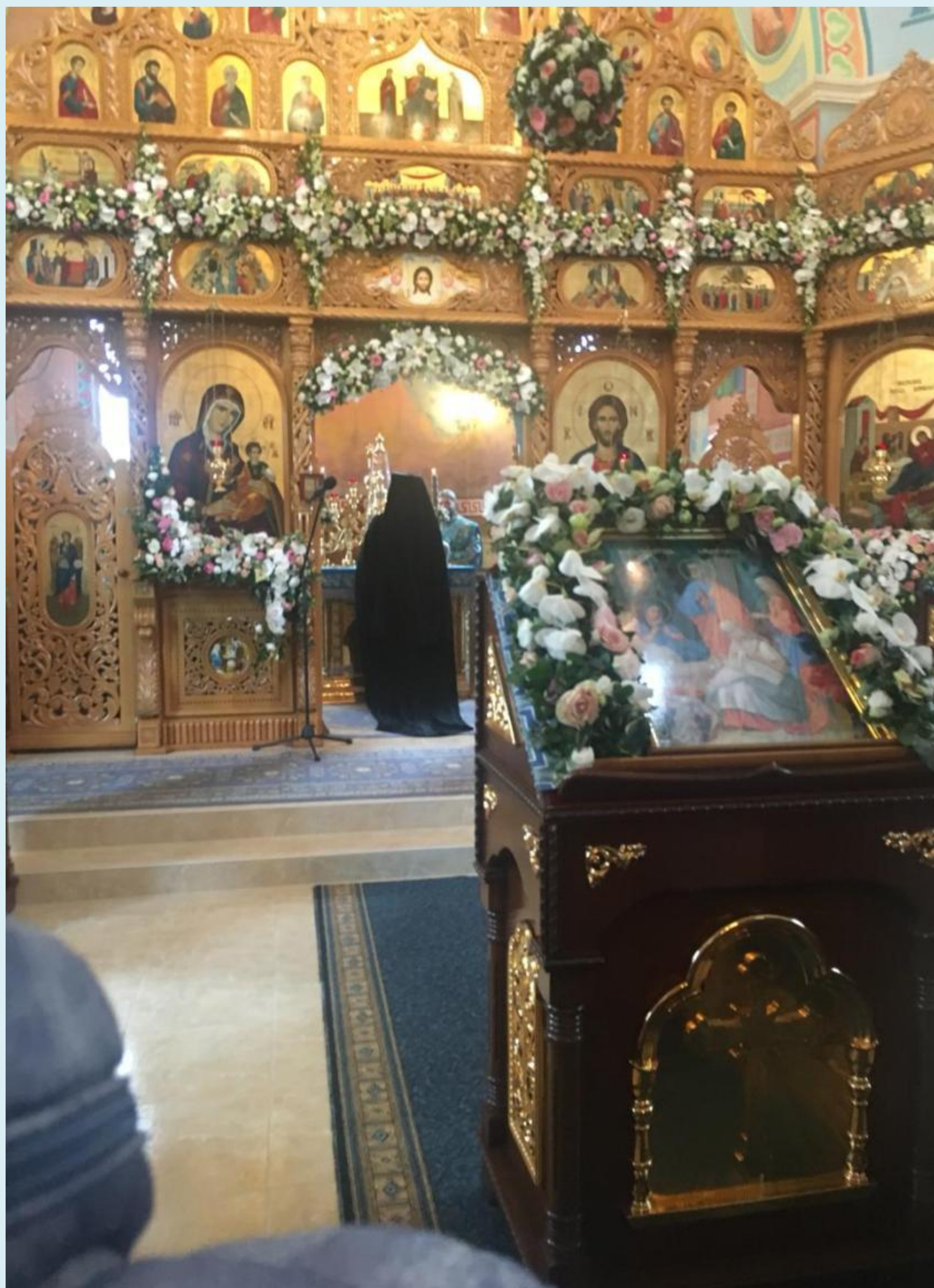
Dumnezeu să binecuvânteze cu harul Său pe toţi cei ce cinstesc pe Maica Domnului şi i se roagă cu credinţă (ortodoxia.md).





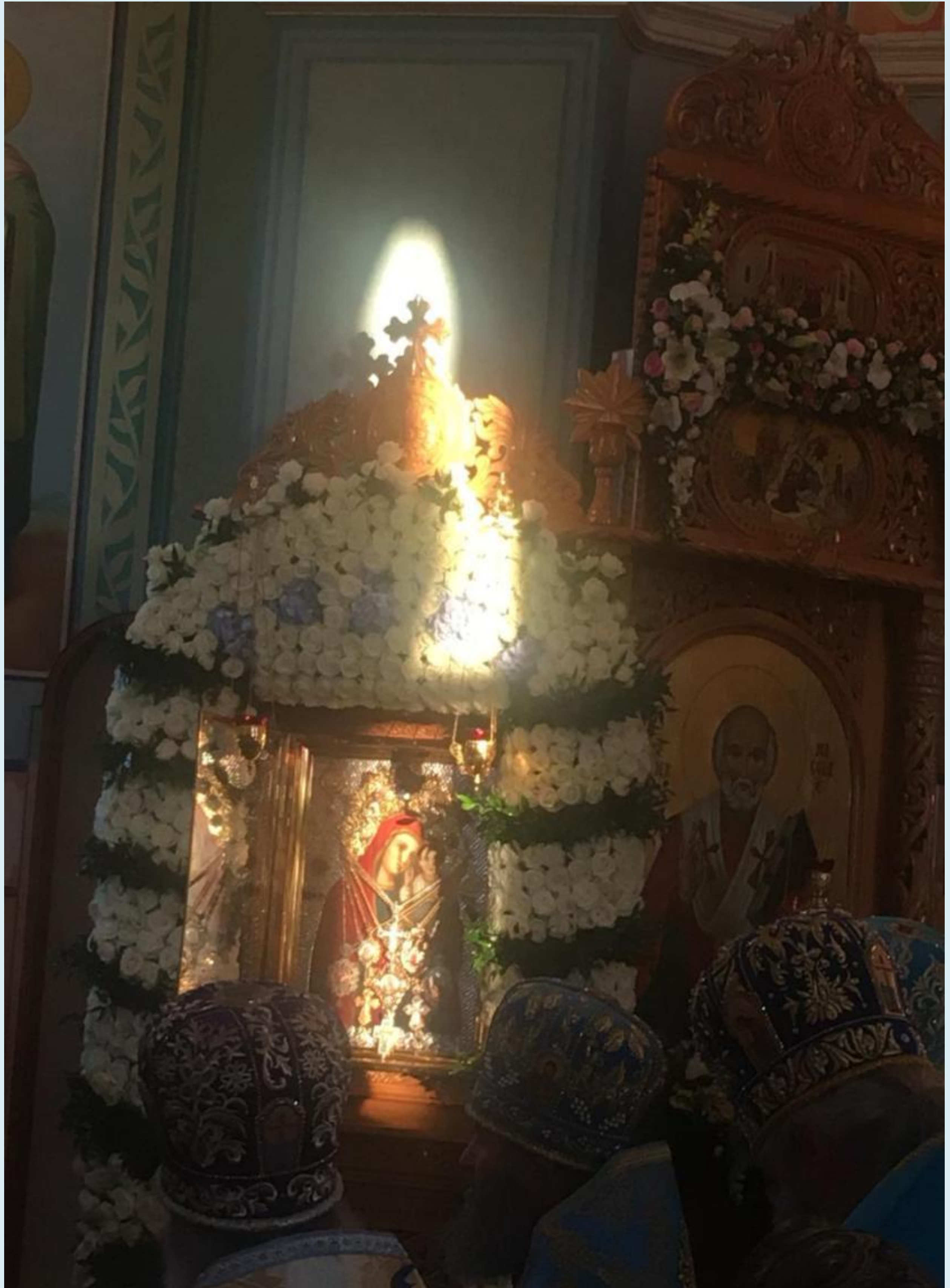












PS - Minunea arătării Maicii Domnului în chip de lumină, după umila mea părere, are o importanță deosebită în contextul evenimentelor pe care le trăim astăzi:
1. să ne întărească în credința ortodoxă și să înțelegem că Maica Domnului ne este ocrotitoare și ajutătoare preabună la vreme de încercare;
2. să rușineze pe ecumeniștii care stau împotriva Adevărului;
3. să vădească înșelăciunea facțiunii schismatice a lui Filaret, și să zădărnicească planurile anticanonice și antibisericești ale patriarhului Bartolomeu de a acorda Autocefalia schismaticilor ucraineni;
4. să rușineze și să îndemne la pocăință pe pseudoacriviștii (gruparea Sava-Staicu-Rădeni) care l-au batjocorit fără niciun motiv real pe Vlădica Longhin, ierarhul mărturisitor al vremurilor noastre;

Preot Claudiu Buză

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Sursa:
https://ortodoxiamarturisitoare.wordpress.com/2018/09/30/minunea-aratarii-maicii-domnului-in-chip-de-lumina-la-manastirea-boian-ucraina-25-septembrie-2018/

Mănăstirea Boian şi icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului – pelerinaj în Ucraina



Era deja ora 10 când am plecat spre Boian.Ţinta noastră o reprezenta mănăstirea Boian şi mai ales icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului. Pe drum, ghidul nostru Marin ne-a vorbit despre icoana Maicii Domnului.

"În seara zilei de 18 decembrie 1993, spre sărbătoarea Sfântului Nicolaie, pe când în Biserica din Boian se slujea Utrenia, la chemarea preotului în faţa iconostasului ,,Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii, cu cântări cinstind-o să o mărim '', din ochii Maicii Domnului de pe icoana iconostasului au început să curgă lacrimi. O săptămână întreagă a plâns, iar mai apoi de câteva ori pe săptămână. Cu un an mai târziu a început să plângă şi Pruncul din braţele Fecioarei. ÎPS Sa Onufrie, arhiepiscopul Cernăuţilor şi Bucovinei a verificat faptul şi a constatat că e o minune dumnezeiască, iar ***icoana a fost canonizată, amintirea ei serbându-se la 25 septembrie (de odovania praznicului Naşteriii Maicii Domnului).***

Cu Sfânta Icoană s-au făcut procesiuni atât la Poceaev, cât şi în alte părţi unde s-au săvârşit şi vindecări nenumărate. Toţi creştinii din locurile unde s-au făcut procesiunile, au rămas întăriţi în credinţă şi mulţumiţi sufleteşte de această binecuvântare.

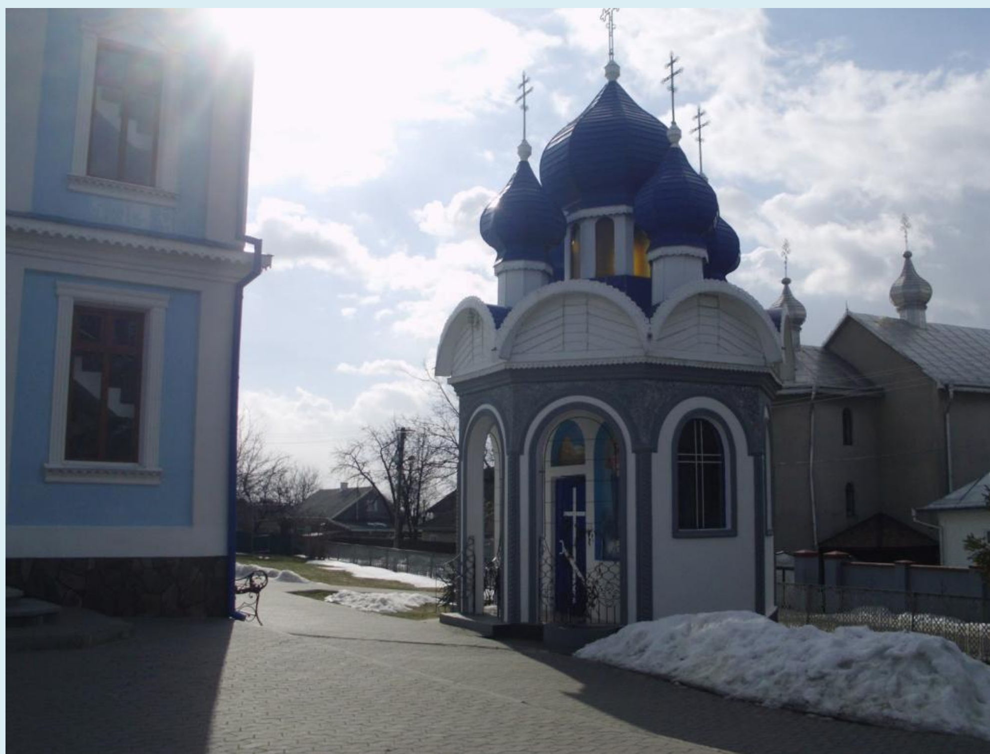
Copiile acestei icoane au fost înmulţite cu binecuvântarea ÎPS Onufrie şi împărţite credincioşilor.

Plânsul icoanei se repetă în răstimpuri, când mai lungi, când mai scurte. Astfel, din august 1997 nu s-au mai ivit lacrimi pe icoană până pe 13 decembrie, acelaşi an. În dimineaţa acelei zile s-a citit Acatist la icoană, iar seara a început să plângă ...

Boianul e un sat românesc (populat de români din începuturile sale, până în prezent), având două Biserici. Biserica din centru nu a fost închisă niciodată, iar cea ,,din deal'', cu hramul ,, Adormirea Maicii Domnului'', a fost închisă în timpul stagnării.

În perioada redeschiderii Bisericilor ('89-'91), un grup de creştini dreptmăritori din sat au solicitat că preotul Mihail Jar să le fie păstor şi slujitor în această Biserică ce vor să o redeschidă.

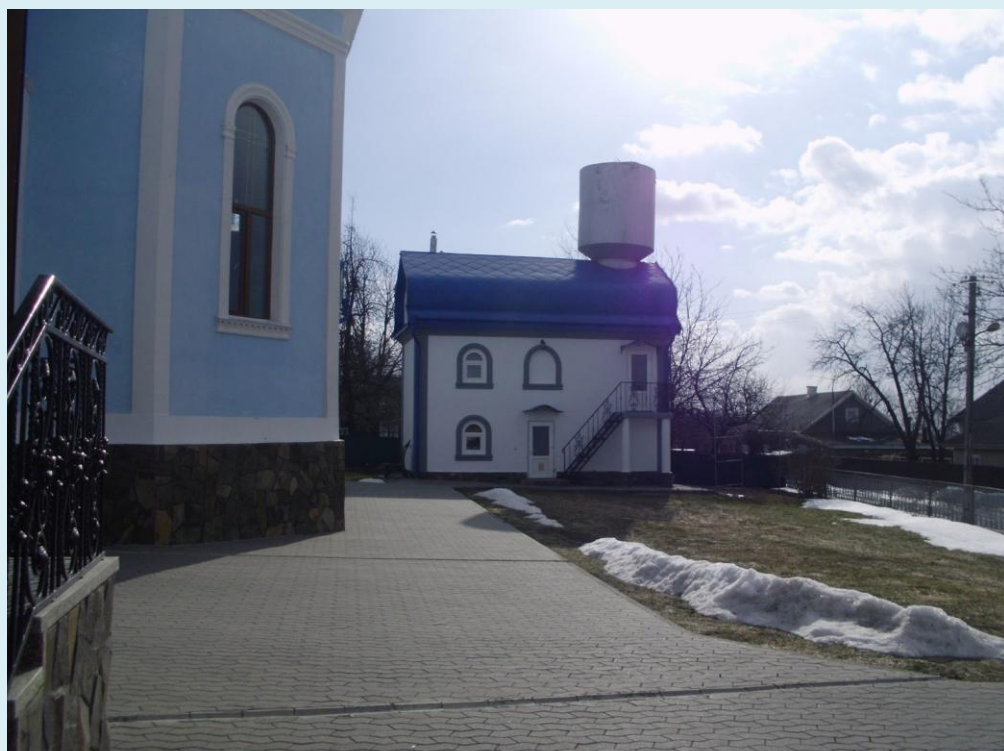
Istoria localităţii este legată de această icoană şi de personalitatea celui pe care îl iubeşte toată Ucraina, toată Moldova şi pe care începe să-l iubească şi România.Nu l-am întâlnit pe Părintele Mihail Jar, acum episcopul Longhin.Nu am fost vrednică de cinstea aceasta.Şi nu am vizitat nici orfelinatul pe care îl cunoaşte toată suflarea.Am înţeles că nici nu se poate intra oricum acolo şi nici măcar nu e normal acest lucru.Copii au nevoie de linişte, nu să fie tulburaţi de curiozitatea noastră.



Am intrat nerăbdători în curtea manăstirii



şi trecând pe lângă ulciorul-fântână cu apa limpede şi bună.





am intrat în biserică



şi ne-am închinat la icoana Maicii Domnului.

Am plecat capetele pe geamul Maicii, am sărutat cu lacrimi în ochi...am şters urma lumească a suferinţei noastre de pe geam şi spontan şi deloc canonic ne-am aşezat în genunchi, iar preoţii au citit acatistul Icoanei Maicii Domnului de la Boian.

"Apărătoare Doamnă, pentru descoperirea Sfintei icoanei tale celei din Boian, mulţumire îţi aducem ţie noi nevrednicii robii tăi, că ne-ai cercetat prin curgerea lacrimilor din ochii Tăi de pe icoană şi pentru că ai voit să ne întăreşti în credinţa cea adevărată, ca izbăviţi fiind de tot răul, cu lacrimi să-ţi cântăm ţie: Bucură-te, Maică Preacurată că noi suntem rodul lacrimilor tale!"

Lacrimile curgeau din ochii noştrii şi întristarea mare cuprinde inimile noastre, pentru vremelnicia vieţii noastre şi mulţimea întristărilor pe care le-am adus Maicii Domnului. Cu toţii,inclusiv copii din grup, am fost emoţionaţi. Nu cred că a fost om care să fi stat în faţa icoanei care să nu fi fost emoţionat la vederea ei şi a urmelor lacrimilor pe obrazul Maicii.

Am coborât la magazinul din subsolul bisericii şi am cumpărat iar icoane, acestea fiind ca şi cele cumpărate de la Bănceni, cele mai frumoase şi ieftine icoane din pelerinaj.

Doina-Elena Dumitru

Ucraina - Mănăstirea Boian şi Mănăstirea Bănceni



luni, 11 noiembrie 2013

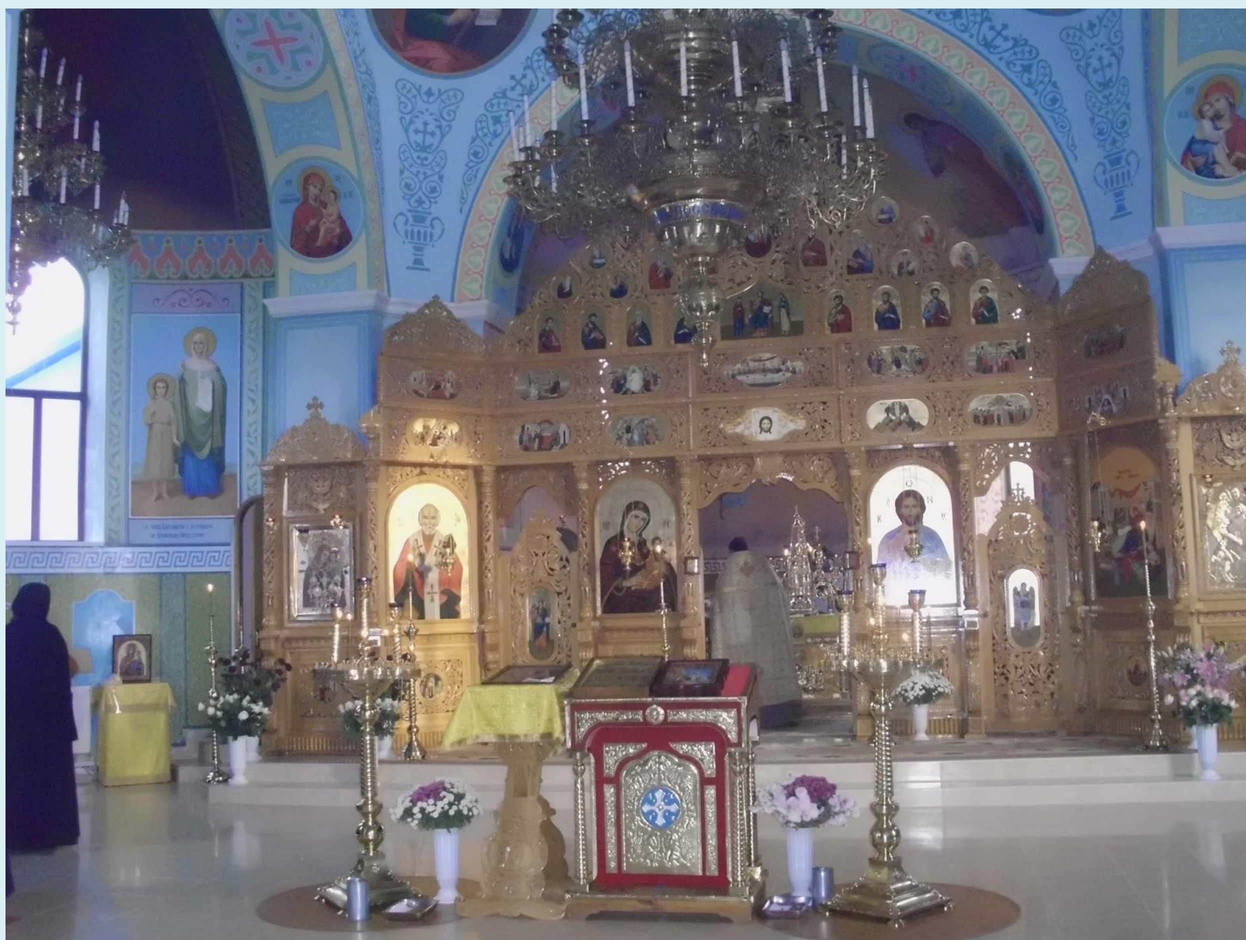
După-amiază am ajuns la Mănăstirea Boian.Ştiam deja cât este de frumos, dar nu frumuseţea locului şi biserica m-au adus acolo ci... Maica Domnului însăşi. Mi-o

aminteam mereu cât de frumoasă şi blândă este Maica Domnului în icoana acesta şi ce expresie frumoasă are Pruncul Sfânt în braţele Maicii.









Astăzi vreau să vă povestesc despre icoana Maicii Domnului de la Boian.În biserica din Boian, unul din cele mai mari sate de români din regiunea Cernăuţi, există o mănăstire în ale cărei ziduri, în urmă cu mulţi ani, chiar în ajun de Moş Neculai, cu una din icoanele de pe catapeteasmă s-a petrecut o minune.

Călugării şi stareţul mănăstirii au observat, la Vecernie, cum din ochii Fecioarei Maria cu Pruncul în braţe au început să picure lacrimi mari, ca boabele de rouă. Obrajii Fecioarei au rămas de-a pururi plânşi. O dâră maronie coboară din ochii blânzi şi trişti ai Fecioarei până înspre colţurile gurii.

După ce s-a petrecut această minune, oamenii au început să vină puhoi la mănăstire. Lacrimile Fecioarei Maria au vindecat copiii bolnavi, năpăstuiţi de soartă. Copiii schilozi au prins a merge, cei orbi au început să vadă.

Pentru ca toţi cei nevoiaşi să poată atinge icoana făcătoare de minuni, preoţii au hotărât ca aceasta să fie plimbată din biserică în biserică.

Aşezată sub hramul "Adormirea Maicii Domnului", biserica mănăstirii a fost sfinţită de "Înălţarea Domnului". La slujbă au participat 1500 de preoţi din Bucovina, Republica Moldova şi România, în frunte cu Vlădică de la Kiev.

În toamna lui 1994, oamenii din Bănceni au turnat temelia mănăstirii. Pe lângă biserică, stăreţie şi chiliile călugărilor, s-a mai ridicat o clădire în care şi-au găsit adăpost 30 de copii orfani.

Cu evlavie şi smerenie, părintele Paisa ne-a arătat icoana făcătoare de minuni. Aşezată în faţa altarului, protejată de un geam de sticlă, Fecioara Maria cu Pruncul lacrima.

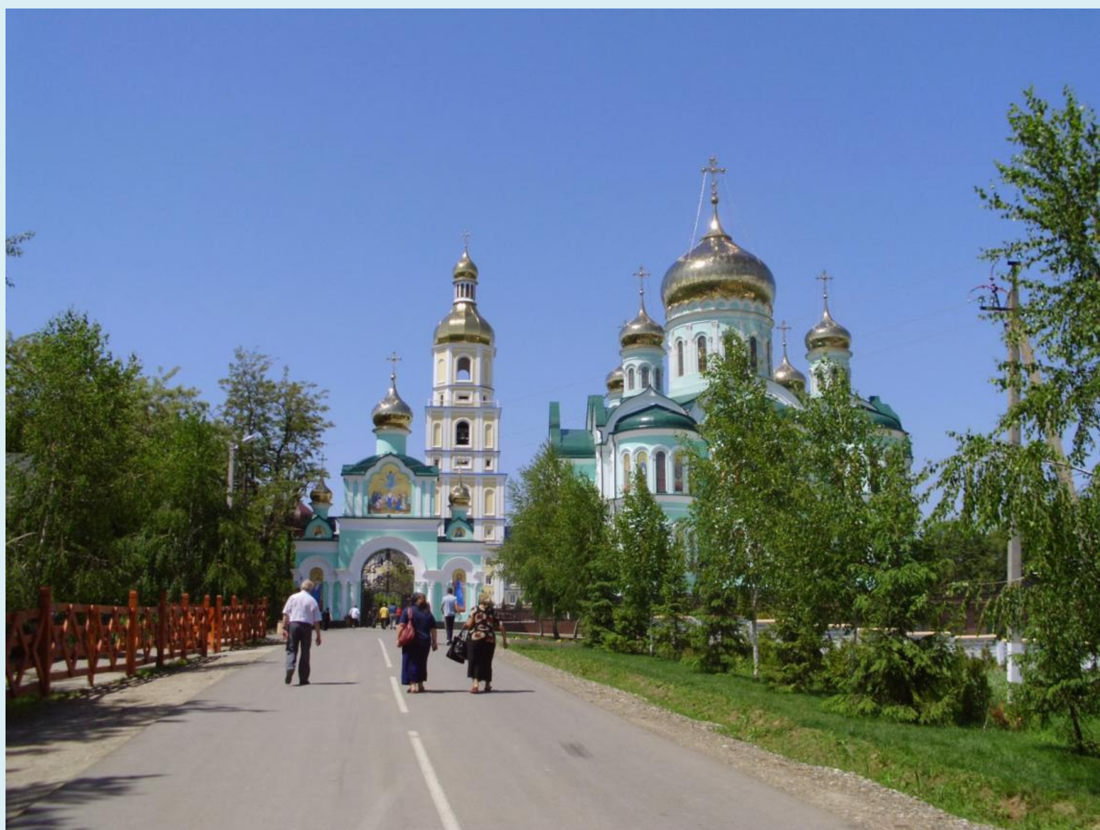
Câte poveşti nu a auzit Maica Domnului şi câte suferinţe a alinat!Căutaţi-o pe Maica Domnului de la Boian! Rugaţi-vă ei şi o să vedeţi că Maica Domnului o să vă răspundă la cereri...şi Pruncul ei Sfânt! Eu am avut sentimentul privindu-i ochii că sunt vii şi că sticlesc omeneşte dincolo de geamul care ne despărţea!



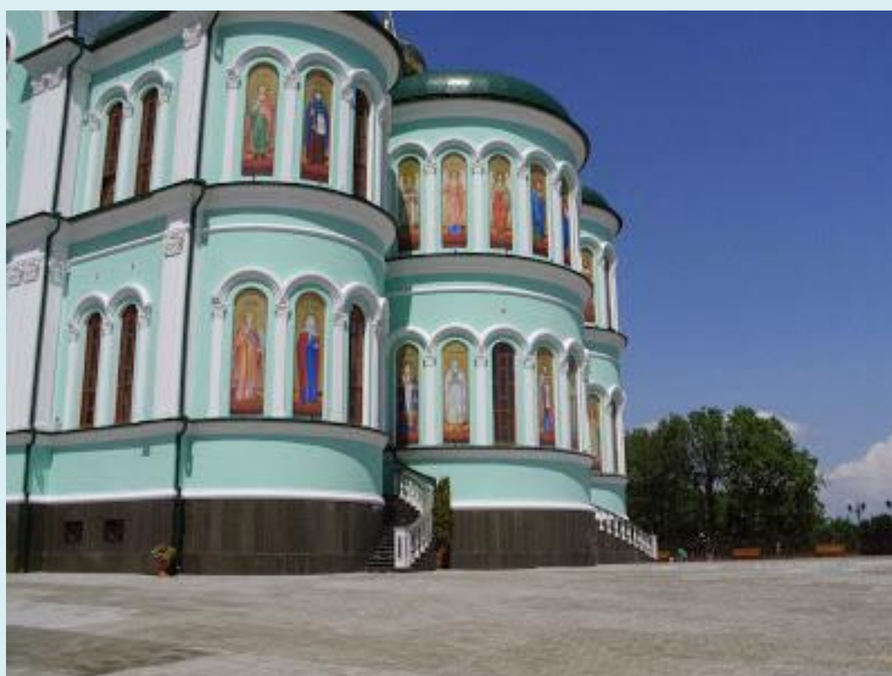
Icoana făcătoare de minuni de la Boian (Bucovina)

Am lăcrimat şi eu pentru mulţime de păcate pe care le tot repet, le tot fac...aceleaşi, aceleaşi semn al nepocăinţei depline...

Seara am ajuns la Bănceni! Citez din jurnalul acelor zile" Deşi ştiu la ce să mă aştept rămân însă surpinsă. A apărut în doar câteva luni o altă construcţie. E aproape gata, are acoperiş şi mai sunt câteva clădiri ridicate la roşu. Dumnezeu înmulţeşte aici totul."



Ne-am cazat, patru în cameră... Apoi am mers în cimitir, la Maica Heruvima şi pruncul Serghei, apoi în biserică pentru priveghere... am dat ocol mănăstirii urmân-du-i pe preoţi cu icoana Sfintei Parascheva pe care o prăznuiam ziua următoare.



Drumul a fost greu, eram deja obosite, colega mea Elena era deja agăţată de mâna mea şi încă câteva doamne m-au urmat ... ştiu a fost mult şi încă îmi pare rău că sunt de multe ori un exemplu nu tocmai confortabil, dar pentru mine pelerinaj înseamnă şi un pic de jertfă, a ta.

Noaptea târziu, după o scurtă discuţie cu părintele Alexie am adormit uitând definitiv România, purtându-i însă în inimă pe toţi cei cu care m-am întâlnit în această viaţa fie şi numai virtual ...





Şi somnul deşi scurt m-a odihnit şi m-a pregătit pentru slujba de duminică, slujba în catedrala cea mare de la Bănceni. Slujea episcopul Longhin atât de drag nouă, şi slujeau toţi preoţii din grupul nostru. Mare binecuvântare pentru noi toţi.

Şi a predicat PS Longhin:

(Matei 13, 3-9)

Semănătorul este Iisus Hristos, iar sământa este cuvântul lui Dumnezeu. Sământa de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul şi ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască. De ce ia diavolul sământa din inimile oamenilor? O spune Domnul: Ca nu cumva, crezând, să se mântuiască. Cine nu păstrează cuvântul lui Dumnezeu - şi nimic altceva decât cuvântul lui Dumnezeu - în inima sa, nu poate să se mântuiască. Asupra inimii neîncălzite de cuvântul lui Dumnezeu stă la pândă diavolul, ca să fure.

Sământa de pe piatră sunt aceia care, auzind cuvântul, îl primesc cu bucurie, dar aceştia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă.

Cea căzută între spini sunt cei ce aud cuvântul, dar umblând cu grijile şi cu bogăţia şi cu plăcerile vieţii, se înăbuşă şi nu rodesc. Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inimă curată şi bună, aud cuvântul, îl păstrează şi rodesc întru răbdare.

Din pildă vedem că suntem patru feluri de oameni, patru feluri de inimi şi mai vedem că inima omului este schimbătoare şi ne întrebăm de ce. De ce suntem patru feluri de oameni, deşi suntem credincioşi, auzim cu aceleaşi urechi cuvântul lui Dumnezeu şi ieşim din biserică totuşi patru feluri de oameni, şi doar a patra inimă este a celor care împlinesc cuvântul lui Dumnezeu?

De ce nu ieşim din biserică mărturisind cu viaţa noastră, cu fapta noastră pe Dumnezeu care L-a dat pe unicul Său Fiu ca oricine crede în el să aibe viaţă veşnică? Pentru că nu credem în viaţa veşnică! Nu am cunoscut oameni care să-şi urască trupul! Egoism.Grije de sine! Vrăjmaşul ne fură cuvântul lui Dumnezeu. Este acum un curent care zice că toată lumea se va mântui.Se vor mântui diavoli? Şi slujitorii lui antihrist?

"Adevărat, adevărat vă spun vouă, că cine ascultă cuvintele Mele şi crede în Cel ce M-a trimis pe Mine are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă."(ev Ioan 5, 24) Doar cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi-l vor împlini se vor mântui!

Depinde de noi unde ne alegem să fim: noi ne alegem locul lângă Dumnezeu sau în iad! "Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie." spune Mântuitorul. Luaţi-vă crucea, dragii mei şi urmaţi lui Hristos!

Călugării, oh, călugării au mare râvnă în rugăciune, pentru că nu mai au nimic al lor, ei au dat tot pentru dragostea lui Hristos.
Nu plângeţi! Cei care vom păstra cuvântul lui Dumnezeu şi-L vom ruga, Îl vom îndupleca să ne ierte.Dumnezeu pe nici unul nu l-a scos afară, pe înşelaţii care au plâns, pe desfrânate şi pe vameşi, Dumnezeu i-a primit înapoi.

Suntem spurcaţi, netrebnici, am distrus lumea creată perfect de Dumnezeu şi diavolul ne şopteşte că suntem cineva...Eu sunt praf şi cenuşă, vierme... nu sunt nimic... Iubiţilor,eu cred că sfârşitul este aproape, văzându-mă pe mine atât de rău şi pe voi!

Deci revenind la pildă, prima sământă sunt cei care primesc cuvântul lui Dumnezeu, dar pentru că inima nu este curată, diavolul le ia cuvântul.

A doua sămânţă sunt cei împietriţi cu inima... să iertăm dragilor, să iubim, să ne rugăm pentru ei, ca şi ei să înţeleagă taina Golgotei!

A treia sămânţă sunt cei care se întreabă: ce vom mânca?Ce vom face? Uităm de Dumnezeu, uităm să ne punem nădejdea în Dumnezeu, uitam să ne rugăm...."

Am plâns cu toţii şi părintele predica şi plângea. În final ne-a spus o scrisoare pe care Dumnezeu ne-a scris-o nouă, fiilor Lui, scrisoare în care ne spunea cum ne aşteaptă să vorbim, iar noi preocupaţi de grijile cotidiene, nu avem timp să ni-L amintim pe Cel care ţine în mâna Sa totul!



Preoţii din grupul nostru de pelerini, care au slujit Sfânta Liturghie la Bănceni, mi-au mărturisit că au fost primiţi cu multă iubire, aşa cum cu iubire întru Hristos am fost primiţi şi noi. Pentru toţi cei care trec pragul acestei mănăstirii Bănceni înseamnă acasă!

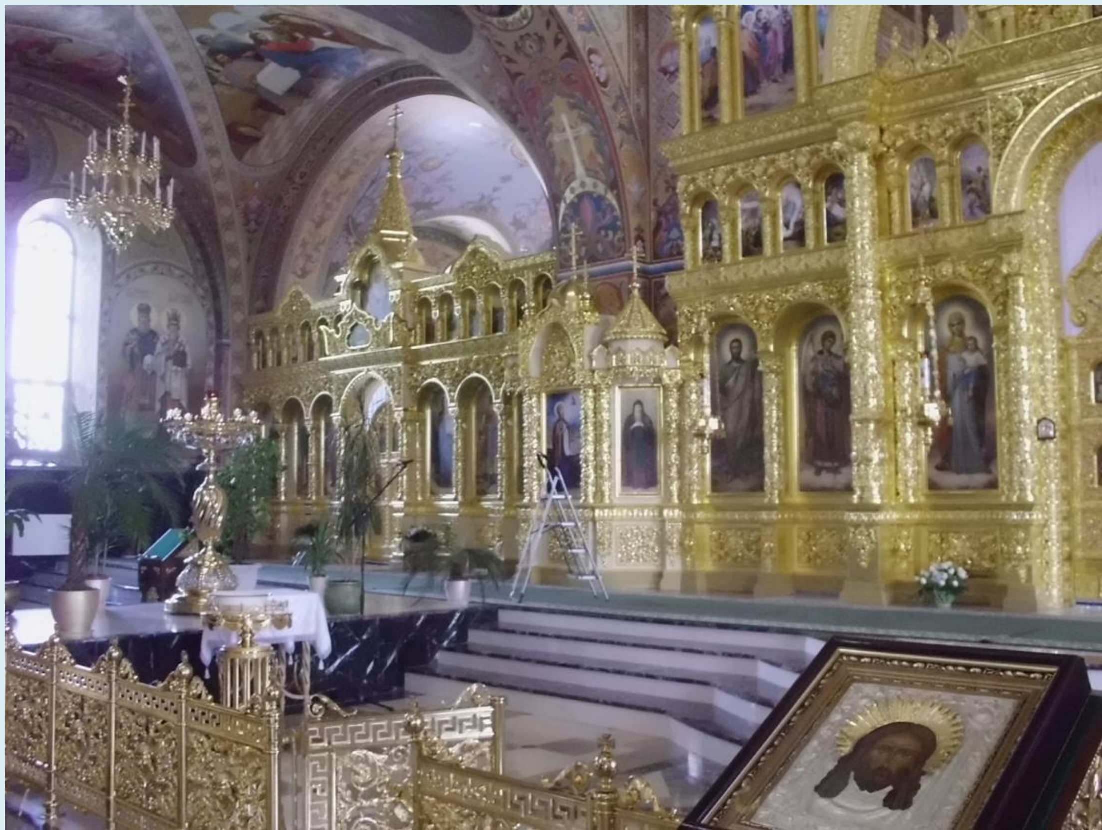





INRI





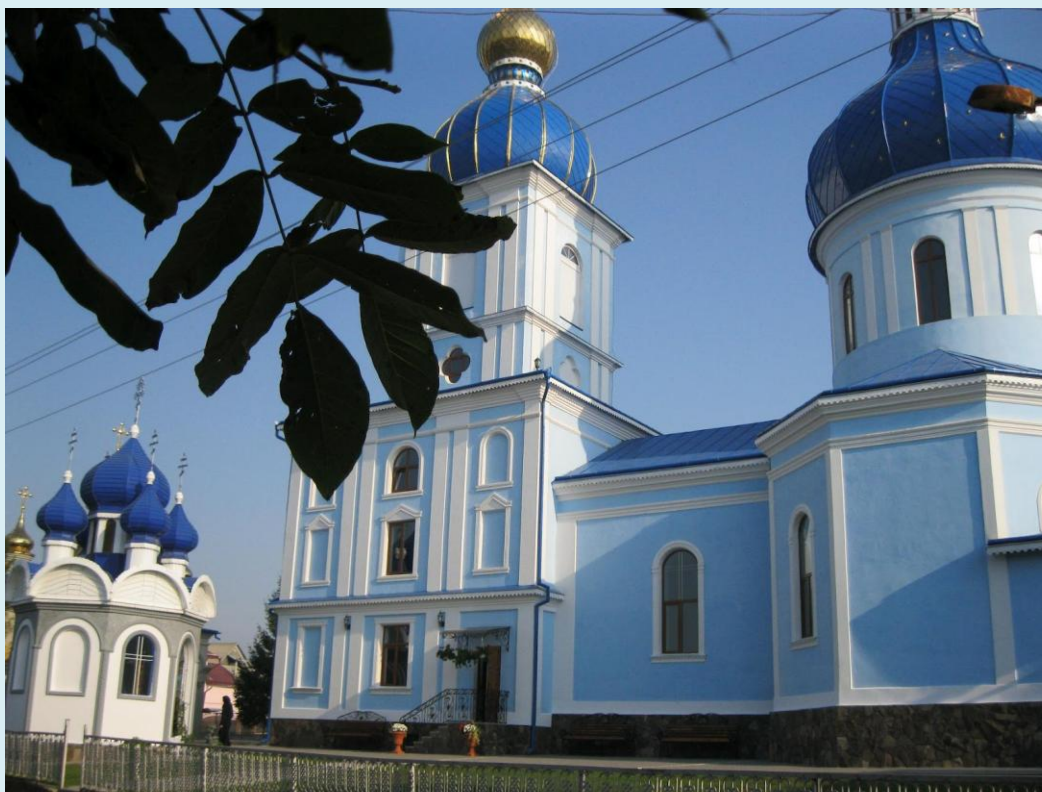




publicat de Doina Elena Dumitru

http://amintiri-tarzii.blogspot.com/2013/11/ucraina-manastirea-boian-si-manastirea.html

Informaţii despre icoana Maicii Domnului “Plângătoarea” de la Boian











http://www.mareleboian.com/lacasuri-sfinte/biserica-ortodoxa-adormirea-maicii-domnului/

http://www.mareleboian.com/istorie/moldova-1356-1775/

https://ok.ru/video/221594521886









Bucură-te, Maică prea curată că noi suntem rodul lacrimilor tale!